

Montfortian
Education Charter

חוק הפדגוגיה

מִוִּזְמַן

1) วิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาของหลุยส์ เดอ มงฟอร์ต

หลุยส์ มารีย์ กรีญอง เดอ มงฟอร์ต (1673-1716) ดำเนินชีวิตอยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่าน เป็นช่วงเวลาของการค้นพบต่างๆ ทั้งในด้านดินแดนและศาสตร์ใหม่ๆ จิตตารมณ์ด้านการแสวงหาและการพจญภัยครอบคลุมอยู่ทั่วไป เป็นช่วงเวลาของความยากจนขั้นแค้นที่สุดในหมู่ผู้ขัดสนด้วยความหิวโหยและการโยกย้ายถิ่นกันชนานใหญ่จากแถบชนบทสู่เมืองต่างๆ และจากนั้นก็ไปสู่ดินแดนใหม่ๆ เป็นสิ่งปกติ การลุกฮือทางสังคมและศีลธรรมในช่วงนั้นควบคู่ไปกับความแห้งแล้งฝ่ายจิตและการฉ้อราษฎร์บังหลวงในหมู่ชนชั้นสูง

มงฟอร์ตผู้เปี่ยมด้วยชีวิตชีวา กล่าวหาญอย่างไร้ที่ติและมีจิตวิญญาณอันเข้มแข็ง เป็นผู้ที่แสวงหาแต่ทรัพย์สินสมบัติอย่างเดียวที่สำคัญคือปัญญาสวรรค์ ท่านประทับใจกับความคลั่งไคล้ของพระเจ้าผู้ทรงถ่อมพระองค์ลงมาเพื่อว่ามนุษย์จะได้รับการยกระดับขึ้นไป ท่านเป็นห่วงเป็นใยพอๆ กันต่อมนุษยชาติ ซึ่งเป็นสิ่งวิเศษสุดในบรรดาสິงสร้างของพระเจ้า ด้วยการมอบตนเองต่อวิธีการต่างๆ ขององค์ปัญญา มงฟอร์ตได้กลายเป็นคนที่ได้รับการเปลี่ยนรูป จากกระบวนการนี้ท่านพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ปัญญาที่แท้จริงที่ไม่เพียงนำทางการเดินทางฝ่ายจิตของท่านเองเท่านั้น แต่กับชีวิตของบรรดาผู้ที่ท่านได้มีโอกาสสัมผัสด้วย

การเผชิญหน้ากับองค์ปัญญาที่แท้จริงนี้ช่วยให้มงฟอร์ตสามารถยืนหยัดต่อสิ่งที่บ่อนๆ แล้วตรงกันข้ามกับหนทางต่างๆ ฝ่ายโลก ท่านเลือกความยากจนที่สุดเมื่อต้องเผชิญกับวัตถุนิยมที่หยาบกระด้าง ความไร้อำนาจเมื่อเผชิญกับฝ่ายโลกที่แสวงหาลาภ ยศและสรรเสริญ การมีประสบการณ์อันลึกซึ้งกับพระเจ้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความเย็นเฉยฝ่ายจิต มีจิตตารมณ์หมู่คณะเมื่อ

เผชิญหน้ากับปัจเจกนิยม และความลึกซึ้งด้านเชาวน์ปัญญา ศิลธรรม และชีวิตจิตเมื่อเผชิญหน้ากับการมีแต่เปลือก มงฟอร์ตหาทางนำโลกรอบๆ ตัวท่านไปสู่หนทางต่างๆ ขององค์ปัญญานี้ ท่านกระทำด้วยวิธีการต่างๆ เช่นใน “โรงเรียนการกุศลต่างๆ” สำหรับเยาวชน ให้การศึกษามวลชนโดยใช้ทักษะด้านการเทศน์สอนชั้นสูงของท่าน จัดกิจกรรมทางสังคมร่วมกัน และเขียนหนังสือเชิงวิชาการต่างๆ แผ่นพับ โคลงกลอนและจดหมายต่างๆ จุดประสงค์ในการจัดการศึกษานั้นมี 3 ข้อคือ 1) เพื่อเรียนรู้ เข้าใจและรักพระเจ้าในฐานะทรงเป็นองค์ปัญญาที่แท้จริง 2) เพื่อเข้าใจและเปลี่ยนแปลงตนเองเสียใหม่ไปตามแนวทางต่างๆ ขององค์ปัญญา 3) เพื่ออุทิศตนในการเปลี่ยนแปลงสังคมด้วยความนอบน้อมต่อองค์ปัญญา สิ่งนี้ยังคงเป็นจุดประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาในแนวทางมงฟอร์ต

2) ประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาในแนวทางมงฟอร์ต

เกือบสามร้อยปีของการจัดการศึกษาในแนวทางมงฟอร์ต ตามที่รับมรดกตกทอดกันมาและถือปฏิบัติกันโดยภราดาคณะเซนต์คาเบรียลนั้นเปี่ยมด้วยการอุทิศตนต่างๆ เพื่อเข้าถึงวิสัยทัศน์เชิงมงฟอร์ตในสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ ผลงานชั้นแนวหน้าของภราดาในด้านการจัดการศึกษาแก่บรรดาผู้สูญเสียสัมผัสด้านการเห็นและการได้ยินในช่วงหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส ภายใต้แรงบันดาลใจจากคาเบรียล เดอแอ เป็นการมีส่วนในการให้อย่างหนึ่งอันทรงคุณค่าอย่างใหญ่หลวง ยังมีการมีส่วนให้ในด้านการจัดการศึกษาทั่วไปและด้านเทคนิคด้วย ด้วยการใส่ใจเสมอต่อสัญญาแห่งกาลเวลา มรดกตกทอดนี้ยังคงดำเนินต่อไปในหลายๆ ทางโดยภราดาคณะเซนต์คาเบรียลทั่วโลก

ตั้งที่สมัชชาคณะครั้งที่ 29 เดือนเราให้ระลึกว่า “ประวัติศาสตร์ของเราได้รับแรงบันดาลใจมาจากวิสัยทัศน์และประสบการณ์ทางชีวิตจิตของมงฟอร์ต ความกล้าหาญโดยไม่หวาดหวั่นต่อพันธกิจของคาเบรียล เดแอ และความกล้าหาญของบรรดาผู้บุกเบิกของพวกเรา สิ่งนี้ดำเนินอยู่ในช่วงเวลาของเรานับจำนวนพันวิธี ทั้งในหมู่บ้านที่ห่างไกลและในเมืองสมัยใหม่ต่างๆ ทั่วโลก” ในปัจจุบันเกิดเป็นรูปแบบต่างๆ กันไป “พันธกิจการจัดการศึกษาตามประเพณีของเราแสดงออกด้านความเป็นห่วงเป็นใยต่อคนด้อยโอกาสโดยทางการตั้งโรงเรียนต่างๆ บรรดาหอพักและศูนย์ต่างๆ บรรดาโรงเรียนเทคนิคและโครงการฝึกอาชีพต่อผู้ขาดความชำนาญ การให้การศึกษาด้านอาชีพและการศึกษาขั้นสูงต่อผู้พิการทางประสาทสัมผัส ศูนย์อำนวยการศึกษาสำหรับบรรดาเด็กหญิง ปรบทิศทางของเครือข่ายสถาบันใหญ่ๆ ของเราเพื่อจัดการด้านการวางแผนและการให้ความสนับสนุนด้วยการเป็นห่วงเป็นใยในด้านความยุติธรรมและสันติ สิทธิมนุษยชนและบูรณาการของสิ่งสร้าง ในปัจจุบันเราได้เห็นความคิดริเริ่มพิเศษต่างๆ ที่เปิดพื้นที่ใหม่และประตูใหม่ๆ ในด้านการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมของพระอาณาจักรด้วยการมีส่วนร่วมในการต่อสู้ต่างๆ ของผู้ด้อยโอกาสเพื่อชีวิต การดำเนินชีวิตและสิทธิมนุษยชน โดยทำงานร่วมกับผู้พยายและผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ สนับสนุนสตรีเพื่อเรียกร้องความเสมอภาคและการมีส่วนร่วม งานริเริ่มต่างๆ ท่ามกลางผู้ด้อยโอกาสในเขตเมือง เด็กจรจัด บรรดาเหยื่อของภัยพิบัติต่างๆ แรงงานเด็ก ผู้พิการทางกายภาพและทางสมอง เยาวชนและสตรีที่อยู่ในสภาวะทุพขัยาก” (GC 29, 1 No. 1-2)

สมัชชายังกล่าวต่อไปว่า “ในปัจจุบันความเป็นห่วงเป็นใยต่อคนยากคนจนกำลังเป็นไปในทิศทางใหม่ๆ เรากำลังเปลี่ยนจากโครงการและการให้บริการด้านความรัก ไปสู่กระบวนการและเครือข่ายต่างๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง ทั้งในหมู่พวกเราตนเองและกับผู้อื่น เราระลึกถึงการแสดงออกที่ชัดเจนของการเลือกข้างคนด้อยโอกาสที่หลายแขนงได้กระทำ การใช้ชีวิต

ท่ามกลางผู้ด้อยโอกาสโดยบางหมู่คณะ การเข้าร่วมในการภาวนาแบบลูกโซ่ การจุดเทียนต้นเฝ้า การรณรงค์และเดินขบวนต่างๆ ร่วมกับบรรดาผู้คนและชาติต่างๆ ที่เป็นเหยื่อของโครงสร้างอันอยุติธรรม การเสวนาด้านศาสนา วัฒนธรรมและอุดมการณ์ต่างๆ การอุทิศตนต่อเครือข่ายในครอบครัววงฟอรั่ หมู่คณะนักบวชอื่นๆ และสถาบันของพระศาสนจักรต่างๆ ฆราวาสร่วมงาน เอนจีโอ กลุ่มทางสังคม-เศรษฐกิจและกลุ่มสิทธิมนุษยชน” (GC 29, No. 3)

ประสบการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปของการจัดการศึกษาในแวมงฟอรั่ นั้น กำลังรวบรวมมิติต่างๆ ที่ใหม่เสมอทั้งในด้านเนื้อหาและด้านวิธีการสอน อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปแล้ว การมีส่วนร่วมให้การศึกษาด้านเทคนิคและการศึกษาพิเศษในระดับประถม มัธยมต้นและระดับสูงขึ้นไป ยังคงเป็นพันธกิจหลักของ ภราดาคณะเซนต์คาเบรียลมาจนปัจจุบันนี้ กรอบของนโยบายที่ประกาศใน เอกสารฉบับนี้นั้นมุ่งหมายเพื่อหล่อเลี้ยงวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาในแวมงฟอรั่ให้เป็นจริงเต็มที่ โดยถือตามสัญญาของกาลเวลาต่างๆ ของเรา มิใช่เพียงกับบรรดาสถาบันอย่างเป็นทางการของเราเท่านั้น แต่ในส่วนอื่นๆ ของพันธกิจเราด้วย

Montfortian
Education Charter

สํานักงานห้อง

ทาลองต่าง ๆ

สหัฐวรรษใหม่เริ่มต้นด้วยคำสัญญาจากโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิดความท้าทายและโอกาสต่างๆ ใหม่ๆ ทางการศึกษาชั้น ทรัพยากรสมบัติที่สร้างขึ้นในโลกปัจจุบันมีมากกว่าก่อนๆ ในประวัติศาสตร์ ความมุ่งหวังต่อความสำเร็จและขีดความสามารถต่างๆ ถูกยกให้สูงขึ้นหลายเท่าโดยเฉพาะในหมู่คนรวย การก้าวกระโดดทางเทคโนโลยีทำให้การสื่อสาร การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนความรู้ สินค้าและวัฒนธรรมนั้นง่ายขึ้นมาก การตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละคนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา เพศหรืออายุ และเครื่องมือต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปกป้องมันทั้งภายในประเทศและระดับนานาชาติ คือความสำเร็จของประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างหนึ่งในยุคของเรา

สัญญาต่างๆ จากโลกที่เป็นหนึ่งเดียวกันนี้ ในเวลาเดียวกันทำให้มนุษยชาติและสภาวะแวดล้อมเกิดวิกฤตอย่างหนักขึ้นด้วย ชุมชนระดับนานาชาติตระหนักดีถึงผลกระทบต่างๆ จากความไม่สมดุลที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์ต่อสภาวะแวดล้อม ซึ่งกำลังผลักดันให้โลกจมดิ่งสู่ความวิบัติทางมลภาวะ การขาดเครื่องมือในการแจกจ่ายสมบัติที่มาที่สร้างขึ้นมาในปัจจุบันได้เพิ่มช่องว่างระหว่างชาติต่างๆ และในหมู่ผู้คน มนุษยชาติส่วนใหญ่ยิ่งยากจนลงไปและถูกทอดทิ้งให้สิ้นหวังว่าจะมีโอกาสเก็บเกี่ยวประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจใหม่นี้ ตลาดและกำไรรวมไปถึงการแข่งขันกันอย่างดุเดือด ความโลภ และการบริโภคนิยมที่ก้าวร้าวได้กลายเป็นผู้บงการต่อเกือบทุกด้านของชีวิตมนุษย์ การแบ่งแยกระหว่างเมืองและชนบทยิ่งชัดเจนขึ้นโดยเฉพาะในบรรดาประเทศที่ด้อยพัฒนาทางอุตสาหกรรม อิทธิพลของสื่อที่ชี้นำคุณค่าและรูปแบบการดำเนินชีวิตต่างๆ นั้นมีมากมายมหาศาล การเติบโตของลัทธินิยมตีความคัมภีร์ตรงตามตัวอักษรของลัทธิต่างๆ ความรุนแรงและการนิยมการก่อการร้ายก็เป็นสัญญาณแห่งกาลเวลาอื่นๆ ของเราด้วย

ในเวลาเดียวกันมีการสอดแทรกแบบใหม่ในหมู่ผู้ที่ถูกกดขี่ของมนุษยชาติ ด้วย ชนพื้นเมืองต่างๆ สตรี ผู้ตกขอบสังคมและกลุ่มอื่นๆ เรียกร้องสิทธิของตนในฐานะเป็นประชาชนที่เท่าเทียมกันของโลก ชุมชนระดับนานาชาติได้ยอมรับว่าเด็กๆ ผู้พิการและประชากรที่เปราะบางอื่นๆ ต่างก็มีสิทธิ ความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปกป้องโลกและชุมชนแห่งชีวิต (community of life) ในแบบยั่งยืนถูกต้องแก่ต่อเราในหลายๆ ทาง

กระบวนการให้การศึกษาในทุกแห่งหน รวมทั้งในบรรดาสถาบันการศึกษาของคณะเซนต์คาเบรียลไม่อาจปิดกั้นต่อสัญญาแห่งกาลเวลาเหล่านี้ ทั้งด้านบวกและลบได้ ดังที่สังคายนาวาติกันที่สองได้ปลูกเร้าว่า จำเป็นจะต้องหันกลับไปสู่ชุมชนที่ดั้งเดิมต่างๆ ด้วยความคิดใหม่ จิตวิญญาณใหม่และวิสัยทัศน์ฝ่ายจิตเพื่อแสวงหาทิศทางและนโยบายต่างๆ ใหม่ๆ ทางการศึกษา ผู้ติดตามมงฟอร์ต ต่างยอมรับว่า “ในฐานะเป็นศิษย์ผู้ถือศดต่อพระคริสต์ ในการต่อสู้เพื่อพระอาณาจักร’ (RL 9) ดำเนินชีวิตในโลกในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัวมนุษย์ มีส่วนในความยินดี ความโศกเศร้าและมีประสบการณ์ต่อการเปลี่ยนแปลง พลังจากความตาย บาปและความอยุติธรรมนั้นมียู่จริงในชีวิตของพวกเรา พวกเราเองบางครั้งมีส่วนร่วมในพลังที่มุ่งร้ายต่อกระแสเรียกของเราให้สร้างโลกที่ยุติธรรมด้วย” (GC 29, III) ในขณะเดียวกัน สมัชชาคณะฯ ก็ให้ความมั่นใจว่า “ไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไรเราก็ไม่ท้อแท้ เราเปิดตัวเราต่อพระจิตอย่างกล้าหาญ เราต้องการเดินทางต่อไปร่วมกับประชากรของพระเจ้า ในการต่อสู้และความมุ่งหวังต่างๆ ร่วมกันกับพระเยซู บรรดาประกาศก นักบุญหลุยส์ มารีย์ เดอ มงฟอร์ต บุญราศีมาลี-หลุยส์ ตรีเซ่ คาเบรียล เดอแ และบรรดาภรรดาของเราในอดีตและปัจจุบัน” (GC 29, IV) ในการกระทำเช่นนี้ แน่แน่นอนว่าพวกเขาจำเป็นต้องรวบรวมชุมชนที่พวกเขาเลือก สัตถภาวะต่างๆ ในอดีตที่อยู่มาได้มานานทั้งไป เลือกผู้ร่วมเดินทาง เลือกกลุ่มเป้าหมายทางพันธกิจของพวกเขา ทุกสิ่งนี้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขอ

งมงพอร์ด (ดู GC 29, IV; C. 89, 92) สมัชชาคณะฯครั้งที่ 30 ย้ำเรียกร้อง เช่นเดิมและเชิญชวนพวกเขา “ให้เริ่มต้นใหม่ในพันธกิจด้านพิเศษ” และ “ส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ด้านความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายระหว่าง สถาบันต่างๆ ของเราและระหว่างแขวงต่างๆ ของเรา” (GC 30, 35) เอกสารเชิงนโยบายฉบับนี้เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์ต่างๆ เหล่านี้

Montfortian Education Charter

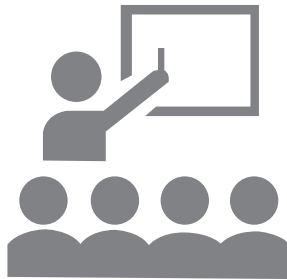

เป้าหมายการจัดการ

ศึกษาตามแบบ
มอนฟอर्ट

การจัดการศึกษาตามแนวทางฟอร์ตยึดบุคคลในสังคมเป็นศูนย์กลาง โดยปรับเปลี่ยนแต่ละคนและสังคมให้มีแรงบันดาลใจ ฝ้ายจิต เคารพต่อชุมชนแห่งชีวิต มีแนวทางในเชิงพี่น้อง และ ยุติธรรมในด้านสายสัมพันธ์ ถือตามหนทางขององค์ปัญญาสวรรค์ เป้าหมายของการจัดการศึกษาในแนวทางฟอร์ตคือการหล่อหลอม บุคคลต่างๆ ในทิศทางเดียวกันนี้

Montfortian Education Charter

มีติต่างๆ ของการจัดการ

ศึกษาในแบบ มอนฟอร์ต

การจัดการศึกษาในแนวมวงพอร์ตโดยเฉพาะในโรงเรียนระดับประถมและมัธยม ระดับมหาวิทยาลัย การจัดการศึกษาในศูนย์อาชีพต่างๆ สถาบันสำหรับผู้ที่มีความสามารถต่างกันออกไปและการจัดการศึกษาอื่นๆ นั้น บ่อยๆ แล้วเทียบเท่ากับการจัดการศึกษาในแบบเดียวกันที่จัดการโดยองค์กรอื่นๆ ความริเริ่มในการจัดการศึกษาแนวมวงพอร์ตจะโดดเด่นจากความจริงที่ว่า ดำเนินการในกรอบของพระพรพิเศษของตน โดยอยู่ในกรอบของมิติที่เป็นแก่นสารต่างๆ ที่เนื่องมาจากประสบการณ์ในแนวมวงพอร์ต โดยเริ่มต้นจากความชาญฉลาดฝ่ายจิตของวิสัยทัศน์ของมวงพอร์ตเอง ความกล้าหาญโดยไม่หวาดหวั่นของคาเบรียล เดอแอ ความเชื่อ ความยืดหยุ่นและความกระตือรือร้นของบรรดาผู้บุกเบิก และการสนองตอบต่างๆ อย่างกล้าหาญในปัจจุบัน แก่นของมิติต่างๆของพระพรพิเศษคือ

1) วิสัยทัศน์ฝ่ายจิต

“พระเจ้าเท่านั้น” คืออุดมการณ์ของมวงพอร์ต เป้าหมายในชีวิตของท่าน และกุญแจของท่านสู่จักรวาล วิสัยทัศน์ฝ่ายจิตของชีวิตที่ช่วยเหลือชุมชนการศึกษาทั้งหมดให้แสวงหาความจริงและดำเนินชีวิตตามนั้นเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาในแนวมวงพอร์ต เมื่อมีเป้าหมายนี้การจัดการศึกษาในแนวมวงพอร์ตให้โอกาสเพื่อ

- พัฒนาประสบการณ์และทิศทางฝ่ายจิตที่ลึกกล้าในชีวิตซึ่งช่วยเหลือบรรดานักเรียนให้ได้พบปัญญาของพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามการเรียกร้องนั้น
- หยั่งรากในวัฒนธรรมความเชื่อของพวกเขาโดยทางการเผชิญหน้าส่วนตัวกับพระเจ้าที่ช่วยเหลือพวกเขาเฉลิมฉลองความหลากหลายและการรักกันและกัน

- ส่งเสริมชีวิตคริสตชนของชุมชนคาทอลิกโดยทางกิจกรรมฝ่ายจิตและฝ่ายศาสนาต่างๆ โดยไม่แยกตัวไปจากบรรดาผู้นับถือศาสนาอื่นๆ
- ปลุกฝังวัฒนธรรมของสถาบันคาทอลิกที่แท้จริงอันเป็นสากล มีพื้นฐานอยู่บนคุณค่าต่างๆ เช่นบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ยุติธรรมและสายสัมพันธ์ที่แท้จริง ให้บริการแก่ทุกคน มีบูรณาการการมีส่วนร่วมและมีน้ำใจในการให้อภัย
- ผู้ร่วมบริหารทุกคนซึมซับจิตตารมณ์และค่านิยมต่างๆ ในแนวมงฟอร์ตโดยทางโครงการและโครงสร้างต่างๆ

2) การจัดการศึกษาเชิงอ้าแขนรับ

ในข้อเขียนถึงบรรดาลูกศิษย์ มงฟอร์ตชี้แจงอย่างชัดเจนว่า “เป้าหมายชีวิตของท่าน คือการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้ตกขอบสังคม ผู้สิ้นหวังและผู้พิการทุกคนที่โลกทอดทิ้งมีความสำคัญต่อความรักของท่านมากกว่า” (บทเพลงที่ 149)

ในบรรดาผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากจน มงฟอร์ตมองเห็นพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาเป็นตัวกำหนดรูปแบบชีวิตของท่าน ให้เป้าหมายต่อตัวเลือกในงานแพร่ธรรมของท่าน และกลายเป็นผู้รับบริการของท่าน โดยที่ท่านเข้าใจว่าพันธกิจการปลดปล่อยและทำให้เป็นมนุษย์ของพระคริสต์นั้นหมายรวมถึงทุกคน มงฟอร์ตจึงติดตามอาจารย์ของท่านและเลือกบรรดาผู้ที่ถูกผลักดันไปที่ริมขอบโดยสังคมที่ไม่ยุติธรรมและไร้ความเอื้ออาทร ว่าเป็นตัวเลือกแรกของท่านของพันธกิจของท่าน อ้าแขนรับหมด ไม่มีการกีดกัน เคารพและมีส่วนร่วมโดยทุกคนเป็นแก่นของค่านิยมทางพันธกิจของท่าน การจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตถือตามตัวเลือกนี้โดย

- ส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบอ้าแขนรับโดยมีนโยบายในการรับเด็กที่ชัดเจนโดยกำหนดเปอร์เซ็นต์ของการรับนักเรียนที่มาจากส่วนของสังคมที่ด้อยโอกาสทางร่างกาย สังคม เศรษฐกิจ เช่น ผู้ที่มีความสามารถแตกต่างออกไป ผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ ชนเผ่าต่างๆ ผู้ตกขอบสังคม สตรี ชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพและคนยากจน
- ยึดมั่นกับระบบโรงเรียนทั่วไปที่อ้าแขนรับทุกส่วนของสังคมโดยไม่กีดกัน โดยให้โอกาสแรกที่สุดต่อคนยากจนและผู้ที่เปราะบาง
- ยึดมั่นในหลักการที่ว่า ไม่มีเด็กคนใดจะถูกปฏิเสธจากการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ตเพียงเพราะสาเหตุทางเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมการจัดการศึกษาของผู้ที่มีความสามารถแตกต่างออกไปตามประเพณีของคาเบรียล เดแอ โดยทางสถาบันพิเศษแบบบูรณาการ
- จัดการศึกษาด้านเทคนิคเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ซึ่งจะเพิ่มโอกาสแก่เยาวชน
- จัดโครงการเปิดรับสภาพใหม่ๆ ที่ได้วางแผนไว้อย่างดีสำหรับบรรดานักเรียนและสมาชิกอื่นๆ ของชุมชนการศึกษาต่อสภาพความยากจน ความอยุติธรรมและการล่วงละเมิดสิทธิต่างๆ รวมทั้งการไคร่ครวญเชิงวิเคราะห้และการยอมรับต่อประสบการณ์นั้นๆ
- พัฒนาความตระหนักร้อยอย่างลึกซึ้งในตัวนักเรียนต่อแก่นของค่านิยมแนวทางพอร์ต และการมีส่วนร่วมในการให้ต่างๆ ที่นักเรียนควรกระทำเพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม
- ใช้หลักสูตรและวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน
- ปลุกฝังทัศนคติภายในด้านการเคารพต่อสตรีและเด็ก และเพื่อปกป้องสิทธิของพวกเขา
- ช่วยเหลือชุมชนการศึกษาให้เผชิญหน้ากับความมืดมิดและมุ่มมองเก่าๆ เกี่ยวกับชุมชนและผู้คนบางกลุ่ม เพื่อว่าพวกเขาจะสามารถ

มองผู้คนและสภาพการณ์ต่างๆ ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยอย่างแท้จริงและถูกต้อง

- ปลุกฝังทัศนคติต่างๆ ของการร่วมมือ ร่วมงานและเอื้ออาทรต่อทุกคนในกระบวนการจัดการศึกษา และนี่ก็คือการส่งเสริมพระอาณาจักรของพระเจ้า

3) วิธีการของการรับสภาพเช่นเดียวกัน

ไม่พอใจเพียงกับการรักคนจน รับประทานและแบ่งอาหารกับพวกเขา ในความเชื่อเท่านั้น มงฟอร์ตรับสภาพคนจนเช่นเดียวกับพวกเขา (บทเพลงที่ 18) ประวัติศาสตร์ของการจัดการศึกษาในแควมงฟอร์ตเต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆ ของวิธีการของการรับสภาพเช่นเดียวกันที่แสดงออกด้วยการอุทิศตนเองมีส่วนร่วม เห็นอกเห็นใจอย่างจริงจัง มีส่วนในสภาพการณ์ต่างๆ ของผู้คน และมีกระบวนการเข้าร่วมด้วย ค่านิยมที่โปรดปรานเหล่านี้ในฐานะวิธีการจัดการศึกษาจะยั่งยืนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงส่วนตัวและทางสังคม สิ่งนี้สำเร็จลงได้โดยการ

- มีวัฒนธรรมทางสายสัมพันธ์แบบส่วนตัวและอบอุ่นต่อทุกคน
- บรรดาครูและผู้บริหารเป็นผู้ชี้แนะและผู้นำในชีวิตของบรรดานักเรียน ให้ความสนใจส่วนตัวในด้านการพัฒนาเขาวินิจฉัย อารมณ์ ศีลธรรมและฝ่ายจิตของทุกคน และช่วยเหลือแต่ละคนให้พัฒนาสำนึกของการเห็นคุณค่าของตนเองและความรับผิดชอบ
- มีส่วนร่วมในความเจ็บปวดและการต่อสู้ของส่วนที่เปราะบางที่สุดรอบๆ โรงเรียน ด้วยการมีโครงการที่เหมาะสมและวางแผนเป็นอย่างดี

- มีความเรียบง่ายและโปร่งใสในทุกด้านของกระบวนการจัดการศึกษา

4) นวัตกรรมใหม่ๆ และความคิดริเริ่ม

คำเตือนอันทรงพลังของมงฟอร์ตที่ว่า “ถ้าท่านไม่กล้าเสี่ยงเพื่อพระเจ้าแล้ว ท่านจะไม่ทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อพระองค์เลย” ส่งผลกระทบต่อตัวเลือกและการอุทิศตนต่างๆ ของบรรดาผู้ติดตามท่านมาตลอดประวัติศาสตร์ อุดมการณ์และความกระตือรือร้นอย่างสร้างสรรค์นั้นเป็นลักษณะของมงฟอร์ตอยู่แล้ว ความกล้าหาญอย่างไม่หวาดหวั่นและการคิดค้นหาสิ่งใหม่ๆ ในเชิงฟื้นฟู การบริหารจัดการและการขยายงานนั้นเป็นลักษณะของคาเบรียล เดแอ ในการดำเนินตามการนำนี้ การจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตมองหาดินแดนใหม่ๆ มีแนวคิดใหม่ๆ ดำเนินในหนทางที่ไม่คุ้นเคย และสร้างประชากรแห่งโลกใหม่ขึ้นมา มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทุกคนอย่างบูรณาการและทั้งครบเพื่อให้เป็นชายและหญิงที่เด็ดเดี่ยว มีคุณลักษณะอันเหมาะสม มีมโนธรรมและการเห็นอกเห็นใจ เพื่อจะบรรลุเป้าหมายนี้

- นักเรียนจะได้รับการหล่อหลอมทางเชาวน์ปัญญาที่รวมทั้งพัฒนาการทางขีดความสามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างใคร่ครวญ คิดอย่างมีตรรกะ และประเมินผลในเชิงวิเคราะห์จากการสอนที่เชี่ยวชาญและมีแรงบันดาลใจที่ดี
- เปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาจินตนาการ อารมณ์และมิตินทางสร้างสรรค์ของตนต่อชีวิตด้วยกิจกรรมและโครงการต่างๆ ด้านการวางแผนด้วยสมองซีกขวาแบบเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปกติ

- ให้โอกาสนักเรียนมีการเรียน การฟังและการร่วมมือร่วมกัน โดยทางโครงการและโครงการต่างๆ ทั้งหลาย
- จัดโครงการและวิธีการที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นทางเขาวนปัญญาในตัวนักเรียน และปลูกฝังทัศนคติในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและการค้นคว้าส่วนตัวเพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้สามารถจัดการกับข้อเรียกร้องในชีวิตที่เกิดขึ้นใหม่ๆ อยู่เสมอ
- พัฒนาในตัวนักเรียนและให้ข้อมูลด้านมุมมองเชิงวิเคราะห์ต่อสื่อสารมวลชน เครือข่ายทางสังคมและวิธีการสื่อสารอื่นๆ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากเทคโนโลยี เพื่อที่พวกเขาจะสามารถแยกแยะตัวเลือกส่วนตัวต่างๆ แทนที่จะถูกสื่อต่างๆ ครอบงำเอา
- พัฒนาวัฒนธรรมชีวิตและความสมบูรณ์พูนสุขในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาและโครงการต่างๆ เพื่อที่นักเรียนจะสามารถจัดการกับสภาพการณ์ความเครียดต่างๆ และวิกฤติส่วนตัวด้วยความอดทนและในแบบที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว
- สถาบันจัดการศึกษาในแวมมิงฟอร์ดต่างๆ มีพลังในการทดลองวางแผนหลักสูตร วิธีการสอนต่างๆ และวัฒนธรรมสถาบันที่สอดคล้องกับค่านิยมแก่นต่างๆ ในแวมมิงฟอร์ด เพื่อสร้างรูปแบบทางการศึกษาสำหรับโลกใหม่ที่กำลังก่อตัวขึ้นมา

5) ผลประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก

กิจกรรมทั้งหมดเกี่ยวกับเด็กนั้น มงฟอร์ตยึดประโยชน์สูงสุดของบุคคลเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้น แผนการอันละเอียดของท่านในการจัดการโรงเรียนและห้องเรียน วิธีการสอนของท่าน ความเป็นห่วงเป็นใยของท่านต่อความปลอดภัยและความสมบูรณ์พูนสุขของเด็กๆ และพัฒนาการทั้งครบของเด็ก

ชี้ให้เห็นถึงข้อคิดอันสำคัญนี้ (ธรรมนูญดั้งเดิมของซิสเตอร์คณะธิดาปรีชาญาณ ข้อ 281 เรื่อยไป) แม้จะมีขีดจำกัดต่างๆ ทางวัฒนธรรมในยุคนั้น ผู้เขียนชีวประวัติของท่านต่างบอกเราว่า โรงเรียนของมงฟอร์ตเป็นสถานที่ซึ่ง “เด็กๆ พบตนเองในบรรยากาศที่น่าตื่นเต้น เกือบเหมือนกับเล่นเกมส์หรือการเล่น” การจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตในปัจจุบันถือว่าเด็กเป็นศูนย์กลางของพันธกิจทางการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้

- ให้ความมั่นใจต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานของเด็ก รวมทั้งอาหารอย่างพอเพียง ความสมบูรณ์พูนสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และบรรยากาศที่ปลอดภัยทั้งในบริเวณโรงเรียนและภายนอก
- ให้ความมั่นใจต่อการมีส่วนร่วมของเด็กๆ อันเหมาะสม ในด้านการตัดสินใจต่างๆ ที่ส่งผลต่อพวกเขา ทั้งในด้านสิทธิในตัวพวกเขาในฐานะบุคคลและในฐานะผู้ตัดสินใจอย่างรับผิดชอบในชีวิตวัยผู้ใหญ่ของพวกเขา
- กระบวนการเรียน/การสอนกระทำในแบบมีส่วนร่วม เพื่อดึงขีดความสามารถอันซ่อนเร้นในตัวเด็กทุกคนออกมา
- หลีกเลี่ยงการกีดกันทุกอย่างทางด้านเพศ ศาสนา วรรณะและชนชั้น ไม่ว่าในด้านการรับเด็ก หรือในกระบวนการเรียน/การสอน
- การให้สิทธิในเชิงบวกในด้านการรับเด็กและกระบวนการเรียนรู้อื่นๆ นั้น มุ่งต่อบรรดาผู้ด้อยโอกาสและตกขอบสังคม เช่นเด็กหญิง ผู้ที่สังคมทอดทิ้งและอื่นๆ
- คำประกาศของสหประชาชาติเกี่ยวกับสิทธิเด็ก เป็นแนวปฏิบัติในการวางแผนหลักสูตร วิธีการสอน การบริหารและวัฒนธรรมสถาบัน

6) ผู้ร่วมงานและการมีเครือข่าย

ผู้ร่วมงานและการมีเครือข่ายเป็นหนทางชีวิตของผู้ก่อตั้งคณะและบรรดาผู้บุกเบิกของเรา ชีวิตของมวงฟอร์ดเองเป็นตัวอย่างของผู้ร่วมงานต่างๆ ในพันธกิจของท่าน โลกปัจจุบันแบ่งบานในด้านผู้ร่วมงานและการทำงานเป็นกลุ่ม ดังที่สมัชชาคณะฯ ครั้งที่ 30 ได้ให้ข้อคิดว่า “ปัจจุบันโลกมีลักษณะของการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มและพระศาสนจักรโดยวิถีชีวิตจิตของการเป็นหนึ่งเดียวกัน เราได้รับการเชิญชวนให้ดำเนินชีวิตร่วมกับคนอื่นๆ และสิ่งนี้ต้องขยายไปสู่ผู้คนที่ไม่น่าใจดีทุกคน” (ข้อ 37) ผู้ร่วมงานในฐานะค่านิยมทางพระวรสารและในฐานะเป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์นี้ จะเป็นจริงในการจัดการศึกษาในแนวมวงฟอร์ดได้ด้วยกร

- แนะนำชุมชนทางการศึกษาที่กว้างขวางขึ้นไป ถึงชีวิตและวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาในแนวมวงฟอร์ด
- เสริมพลังแก่บรรดานักเรียน ครู ผู้ปกครองและผู้ร่วมงานอื่นๆ ในด้านการจัดการศึกษา ให้มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในพันธกิจแนวมวงฟอร์ด
- ฝึกฝนบรรดานักเรียนในด้านทักษะทาง EQ ที่จะทำให้พวกเขามีความเป็นมนุษย์ เข้าใจและเอื้ออาทรต่อกันและกันและต่อมนุษยทั่วโลก
- อำนวยความสะดวกในด้านการสร้างกลุ่มและความร่วมมือกันในหมู่เด็กเรียนและครู ทั้งด้านหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- แบ่งปันทรัพยากรต่างๆ โครงการและสถานที่กับสถาบันการศึกษารอบข้าง เพื่อมีบทบาททางการอำนวยความสะดวกต่อการศึกษาในเขตนั้น

- มีเครือข่ายกับทั้งผู้รับผิดชอบฝ่ายรัฐและเอกชนในด้านการศึกษา เพื่อส่งเสริมกันและกันและให้การสนับสนุนต่อบรรดาผู้ที่ด้อยโอกาสต่างๆ
- เสริมพลังกลุ่มเพื่อนมวงพอร์ตให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในแนวมวงพอร์ตในทุกๆระดับ รวมไปถึงการวางแผน การนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบและการประเมินผล

7) การพ่่อชุมชนของชีวิต (Community of Life)

การจัดการศึกษาในแนวมวงพอร์ตยอมรับว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดนั้นขึ้นต่อกันและกัน และชีวิตทุกรูปแบบมีคุณค่าไม่ว่ามนุษย์จะยอมรับหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นสิ่งสร้างทั้งหมดต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพและใส่ใจ ตามที่พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้ทรงตรัสว่า “สภาพแวดล้อมคือของขวัญจากพระเจ้าสำหรับทุกคน และในการที่เราใช้พวกมันนั้น เราต้องรับผิดชอบต่อคนยากจน ต่อชนรุ่นอนาคตและต่อมวลมนุษยชาติทั้งหมด” (Caritas in Veritate ข้อ 48) เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ การจัดการศึกษาในแนวมวงพอร์ตจะ

- ปลุกฝังบรรดานักเรียนให้เคารพและใส่ใจต่อชุมชนของชีวิตในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ
- ลด นำกลับมาใช้ใหม่ และหมุนเวียนการใช้วัสดุต่างๆ ที่ใช้กันในระบบบริโภค
- ใช้พลังงานอย่างระมัดระวังและมีประสิทธิภาพ
- ปรับแนวทางชีวิตให้ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและจำกัดความต้องการทางวัตถุ
- พัฒนาวัฒนธรรมสถาบันซึ่งแสดงออกถึงความเคารพและการใส่ใจต่อชุมชนของชีวิต

- ยอมรับค่านิยมและหลักการต่างๆ ในปฏิญญาโลก (Earth Charter) เป็นแนวทางของการอุทิศตนต่อการใช้ทรัพยากรของโลกด้วยความเคารพและอย่างยั่งยืน

8) แสวงหาความเป็นเลิศ

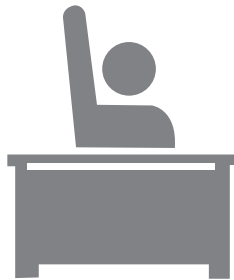

ความเป็นเลิศเป็นตราแสดงมาตรฐานสูงของการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ต อย่างไรก็ตาม ดังที่มิงพอร์ตสั่งสอนเราไว้ สิ่งนี้ไม่ได้มาจาก “การทำตามแนวคิดและแพชชั่นฝ่ายโลกอย่างละเอียด” (LEW ข้อ 75) หรือใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือตำแหน่งสูงๆ และเหรียญรางวัลต่างๆ แต่ความเป็นเลิศนี้วัดจากความพยายามเป็นเจ้าของปัญหาที่แท้จริง ผลของปัญหาแบบนั้นนั้นในมุมมองของมิงพอร์ตแล้วคือขีดความสามารถที่จะ “ตัดสินใจอย่างละเอียดอ่อนและด้วยการพุ่งพลัง ความกระตือรือร้นและความคลั่งไคล้อย่างลึกซึ้งต่อทุกสิ่งที่ดี ขีดความสามารถในการสื่อสารประสบการณ์ทางปัญหาที่แท้จริงต่อผู้อื่นด้วยความมั่นใจ และคุณธรรมต่างๆ ของความเชื่อที่มีชีวิตชีวา ความวางใจที่มั่นคง ความรักอันร้อนรน ความพอเหมาะพอควรอย่างมีระบบ รอบคอบที่สุด ยุติธรรมอย่างครบครันและความอดทนอันไม่มีลดถอย” (ดู LEW ข้อ 91-99) การศึกษาที่ส่งเสริมการแสวงหาความเป็นเลิศเช่นนี้จะมีลักษณะของ

- บรรยากาศด้านการศึกษาที่ช่วยนักเรียนทุกคน ตามแต่ความถนัดของแต่ละคน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางสังคม มานุษยวิทยา ชีวิตจิต อารมณ์ ร่างกายและวิชาการ
- บรรดานักเรียน ครูและคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการศึกษา มีวัฒนธรรมในการร่วมมือและการร่วมกันทำงานในระดับสูง

- ชีตความสามารถของนักเรียนในการตัดสินใจเลือกในชีวิต อันเป็นผลของการวินิจฉัยแบบผู้ใหญ่ตามการเรียกร้องขององค์ปัญญา นีรันดร์ และเต็มใจลงทุนลงแรงกับตัวเลือกนั้นๆ
- การปรากฏตัวในสถาบันเป็นเปอร์เซ็นต์สูงของบรรดานักเรียนจาก “กลุ่มที่โลกทอดทิ้ง” ซึ่งมีการจัดเตรียมโครงสร้างสนับสนุนอันจำเป็นเพื่อบรรลุความเป็นเลิศเหมือนคนอื่นๆ
- สถาบันที่อ้าแขนรับ โดยที่ผู้คนทุกความเชื่อ ทุกวัฒนธรรมและทุกกลุ่มสังคมอาจเติบโตร่วมกันและสร้างสายสัมพันธ์ที่ถาวรและมีความหมาย
- เปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆ และความก้าวหน้าทางวิธีสอนเพื่อกระบวนการเรียนการสอนอย่างเต็มที่
- ตระหนักอย่างสูงต่อสภาวะแวดล้อม เคารพต่อชุมชนของชีวิต และความต้องการของคนรุ่นอนาคต
- เคารพต่อสิทธิมนุษยชนของทุกคน โดยเฉพาะของส่วนที่เปราะบางที่สุดของสังคม
- มีศิษย์เก่าในเปอร์เซ็นต์สูงที่สะท้อนถึงคุณภาพขององค์ปัญญา อันเป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษาในแนวทางฟอร์ด และมีส่วนในการสร้างโลกที่ยุติธรรม เป็นพี่น้องกันและยั่งยืนในส่วนต่าง

Montfortian Education Charter

สภาพแวดล้อมในการจัดการ

ศึกษาใน **คณะ**
คิงส์ตัน มอนฟอร์ต

ในที่นี้ “สภาพแวดล้อมทางการศึกษา” หมายถึงบรรยากาศ การปกครอง และการจัดการสถาบัน เนื่องจากการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตอยู่นอกเหนือ การเรียนรู้ทางสมองออกไปและรวมไปถึงการพัฒนาด้านสังคม อารมณ์และ จิตวิญญาณของไม่เพียงแต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกาเรียนรู้เท่านั้น แต่รวมถึงการ สอนด้วย สภาพแวดล้อมในสถาบันที่ปฏิบัติและดำเนินชีวิตตามหลักการต่างๆ ของการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตซึ่งมีคุณค่าใหญ่หลวง เป็นไปได้ที่จะ ปลุกฝังสภาพแวดล้อมเช่นนี้ในสถาบันที่มีลักษณะของการเข้าใจและยอมรับ ส่งเสริมและสนับสนุน เคารพและรับผิดชอบต่อกันและกัน สถาบันนี้ส่งเสริม การอ่านหนังสือ มีโอกาสต่างๆ เท่าเทียมกัน สำนักของการร่วมเป็นเจ้าของ เป็น ตัวของตัวเอง มีศักดิ์ศรี เห็นคุณค่าตนเอง มีสายสัมพันธ์ที่แท้จริง มี กระบวนการในการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพและมีทิศทางด้านชีวิตจิต ขณะที่การ สร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในแนวมงฟอร์ตนั้นเป็นความรับผิดชอบของ ผู้เกี่ยวข้องทุกคน ผู้นำสถาบันจะเป็นผู้รับผิดชอบหลัก วิธีการที่ใช้คือ

- นำทิศทางการจัดการศึกษาแนวมงฟอร์ต (MEC) มาปฏิบัติอย่าง ชัดเจน ซึ่งรวมทั้งระเบียบการด้านสิทธิและความรับผิดชอบต่างๆ ของนักเรียน ครูและผู้ร่วมบริหารอื่นๆ
- แนวปฏิบัติของสถาบันเพื่อให้ความมั่นใจถึงการนำนโยบายต่างๆ ของ ทิศทางฯ ไปปฏิบัติ
- บรรดาครูในสถาบันแนวมงฟอร์ตจะมีระเบียบการอันชัดเจนที่ สอดคล้องกับทิศทางฯ นี้
- สภาพแวดล้อมของโรงเรียนจะให้ความมั่นใจต่อการศึกษาต่อเนื่อง ในมิติต่างของทิศทางฯ และพัฒนาการ การนำไปปฏิบัติและการ แบ่งปันข้อปฏิบัติที่ดีต่างๆ

- นโยบายต่างๆ ในการรับนักเรียน การว่าจ้างและการเลื่อนตำแหน่งครูซึ่งสะท้อนหลักการต่างๆ ของทิศทางการจัดการศึกษาในแนววมงพอร์ต
- บรรดานักเรียนในสถาบันแนววมงพอร์ตจะมีโอกาสต่างๆ ที่จะเข้าถึงมิติต่างๆ ของทิศทางฯ ด้วยการแสดงออกด้วยตนเอง ความรับผิดชอบต่างๆ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- สถาบันในแนววมงพอร์ตจะมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพรอบตนเองและชุมชนในวงกว้างออกไปอย่างสม่ำเสมอ มิใช่เพียงเพื่อให้มั่งคั่งด้วยหลักการของการจัดการศึกษาในแนววมงพอร์ตเท่านั้น แต่เพื่อเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมของตนเองด้วย

Montfortian
Education Charter

การสอน การเรียนรู้และการ
ประเมินผล

การสอนและการเรียนรู้เป็นหัวใจของกระบวนการในระบบการจัดการศึกษา การนำทิศทางการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ตไปปฏิบัติจำต้องใช้แนวทางบูรณาการต่อการสอนและการเรียนรู้ สิ่งนี้หมายถึงการผสมผสานโครงการ จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา ทรัพยากร วิธีการ การทดสอบและการประเมินผลต่างๆ นอกจากนี้แล้ว กระบวนการจะต้องมองเห็นข้อเรียนออกไปและสร้างผู้ร่วมงานระหว่างบรรดาสมาชิกของชุมชนการศึกษาด้วย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ จำต้องคำนึงถึงแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดดังต่อไปนี้คือ

- ทักษะและความเชี่ยวชาญต่างๆ ที่จะต้องเรียนรู้นั้นมีระบุไว้อย่างชัดเจนในเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ต่างๆ ของกระบวนการสอนและการเรียนรู้แล้ว จะต้องรวมเข้าในทุกด้านของหลักสูตร โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแรกๆ ต้องให้ความสำคัญเท่าเทียมกันต่อองค์ประกอบด้านสมองพอกๆ กับด้านสังคม อารมณ์ และชีวิตจิตใจ (ค่านิยม ทักษะคุณพิถติกรรม และประสบการณ์ต่างๆ)
- วิธีการสอนและบรรยากาศในสถาบันและในห้องเรียนควรสอดคล้องกับค่านิยมต่างๆ ของทิศทางฯ การนำแนวคิดเรื่องผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและวิธีการต่างๆ ที่เน้นด้านประสบการณ์ซึ่งบรรดานักเรียนจะมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา และพัฒนาสำนึกของการเป็นหนึ่งเดียวกัน การสร้างสรรค์และการเห็นคุณค่าของตนเอง นั้นเป็นสิ่งสำคัญ บทบาทของครูนั้นจะเป็นยิ่งกว่าผู้อำนวยการเรียนและผู้ให้การศึกษา
- เรื่องที่จะสอนและเรียนรู้จะต้องรวมเอาหลักการทิศทางฯ ที่ปรับให้เข้ากับแต่ละบริบททางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ไว้ด้วย
- การประเมินผลและการทดสอบเป็นอีกด้านหนึ่งที่สำคัญในทิศทางฯ เครื่องมือที่เหมาะสมในการทบทวน ประเมิน และวัดผลที่ออกมา

และกระบวนการของทิศทางฯ นั้นต้องได้รับการพิจารณาด้วย หลักการต่างๆ เช่น ความโปร่งใส (มาตรฐานและเหตุผลต่างๆ ในการให้คะแนน) คุณภาพ (มาตรฐานเดียวกันทั้งหมด) และความ ยุติธรรมต้องนำมาใช้ในการทดสอบบรรดานักเรียน นอกเหนือจาก การประเมินผลทักษะทางสมองแล้ว จะต้องรวมไปถึงการ เปลี่ยนแปลงทางมุมมองและค่านิยมต่างๆ ที่บรรดานักเรียนได้ เปลี่ยนไปด้วย เนื่องจากเป็นการลำบากที่จะประเมินสิ่งเหล่านี้โดย ใช้เครื่องมือต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับ จึงต้องจัดการหาเครื่องมือใหม่ๆ ที่เหมาะสมขึ้นมา

Montfortian Education Charter

ทิศทางการศึกษาในแนว

มงฟอร์ต คือทิศทาง
ร่วมกัน

การตระหนักถึงเป้าหมายต่างๆ ของทิศทางการจัดการศึกษาในแวมงพอร์ตนั้นเป็นกระบวนการที่เรียกร่องการมีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาและการมีส่วนร่วมของบรรดาผู้ร่วมงานประเภทต่างๆ เนื่องจากรัฐมีหน้าที่กำหนดนโยบายทั่วไป จัดสรรทรัพยากรและตั้งมาตรฐานในการประเมินต่างๆ จึงจำเป็นที่การจัดการศึกษาในแวมงพอร์ตจะต้องมีปฏิสัมพันธ์อันใกล้ชิดและให้แรงกระตุ้นด้วย สังคมโดยรวมสร้างบรรยากาศที่จำเป็นและให้ความสนับสนุนต่อทิศทางฯ แต่บรรดาผู้ร่วมงานที่สำคัญที่สุดเพื่อความสำเร็จของทิศทางฯ นั้น นอกเหนือจากบรรดานักเรียนเองแล้วคือบรรดาครู หัวหน้าสถาบันและผู้ปกครอง การเตรียมพร้อมและการอุทิศตนของพวกเขาต่อพันธกิจอาจสร้างหรือทำลายการนำทิศทางฯ นี้ไปปฏิบัติได้ ดังนั้นการเตรียมพวกเขาจึงสำคัญมาก

1) เตรียมบรรดาครูสำหรับการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัติ

บทบาทที่สำคัญของบรรดาครูในการเปลี่ยนแปลงส่วนตัวและทางสังคมนั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้ว อย่างไรก็ตามถ้าบรรดาครูจะดำเนินบทบาทของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพในการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัตินั้น จะต้องมีการฝึกฝนอย่างหนัก สิ่งนี้เป็นความสำคัญที่สุดในบรรดาลำดับความสำคัญต่างๆ ครูจะดำเนินตามทิศทางฯ อย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้ ถ้ามีเพียงการได้รับข้อมูลของมิติหรือหลักการต่างๆ เท่านั้น จะยังเป็นเช่นนี้มากขึ้นถ้าข้ามพ้นแนวทางการศึกษาปัจจุบันที่กระจัดกระจายและหันไปรับแนวทางแบบบูรณาการและการผสมผสานวิชาการสาขาต่างๆ ตามวิสัยทัศน์ของทิศทางการจัดการศึกษาฯ ความสำคัญของความแน่นอนระหว่างเป้าหมายและวิธีการเป็นอีกด้านหนึ่งที่สำคัญต่อทิศทางฯ รูปแบบการฝึกอบรมเชิงกระบวนการซึ่งบรรดาครูได้รับการกระตุ้นให้ตรวจสอบและประเมินแนวปฏิบัติของพวกเขาเอง จะนำไปให้เกิดการ

ปรับปรุงแนวปฏิบัติ จากนั้นก็นำมาใคร่ครวญใหม่ อาจเป็นวิธีการอันมีค่าๆ ได้ จะต้องกระตุ้นบรรดาครูให้พิจารณาประเด็นต่างๆ ทางจรรยาบรรณและค่านิยมซึ่งเป็นพื้นฐานของทิศทางการศึกษาฯ รวมไปถึงทักษะด้านเทคนิคในการสอน ต้องเน้นที่ความต้องการความรู้ ค่านิยมและกิจกรรมของครูในฐานะตัวแทนของการเปลี่ยนแปลง

ที่สำคัญต่อความสำเร็จของทิศทางฯ เท่ากับรูปแบบการสอนและทัศนคติต่างๆ ของบรรดาครูก็คือการอุทิศตนส่วนตัวของครูและการรู้สึกเป็นเจ้าของทิศทางฯ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นถ้าบรรดาครูได้เห็นประโยชน์ต่างๆ ของทิศทางฯ ในใจและในความคิด บรรดานักเรียนของพวกเขา และต่อสังคมในวงกว้าง บรรดาครูควรมีโอกาสไตร่ตรองถึงโครงการและความหมายของมันต่อพวกเขา และสถาบันในบรรยากาศของความไวใจและความมั่นคง บรรดาครูควรได้รับการไวใจในด้านโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ที่อาจจำเป็นเพื่อสร้างบรรยากาศในสถาบันที่เหมาะสมเพื่อความสำเร็จของทิศทางฯ

2) บทบาทผู้นำในทิศทางฯ

บทบาทผู้นำโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทิศทางฯ และความสำเร็จทางจุดประสงค์ต่างๆ นั้นจะเน้นเกินไปนักคงไม่ได้ โดยที่ผู้นำในสถาบันเช่นต์คาเบรียลทำหน้าที่ในระดับต่างกัน เช่น ทีมเจ้าคณะแขวงฯ คณะกรรมการการศึกษาแขวงฯ หมุ่มคณะท้องถิ่น บรรดาหัวหน้าแผนก บรรดาครูและผู้อื่น บทบาทของผู้อำนวยการเป็นจุดศูนย์กลางเปลี่ยนแปลง เขามีหลายบทบาทในเวลาเดียวกัน บทบาทเหล่านี้รวมทั้งการเป็นเครื่องหมายของเอกภาพ ผู้นำ คนกลาง ผู้ตรวจสอบ ผู้กระจายข่าว ผู้แถลงข่าว ผู้บริหารจัดการ ผู้แก้ปัญหา ผู้จัดสรรทรัพยากร ผู้ต่อรอง ผู้ตั้งเป้าหมาย ผู้ประเมินผล ผู้ประสานงานด้านหลักสูตร ครู และแบบอย่างของอาชีพ ค่านิยมส่วนตัวและ

ในแนวมงฟอร์ตต่างๆ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้อำนวยการมีบทบาทที่สำคัญมาก ในความสำเร็จของทิศทางฯหรือตรงกันข้าม ต่ออนาคตของทิศทางฯ เรามี อิทธิพลอย่างสูงต่อวัฒนธรรมและบรรยากาศของสถาบัน ต่อวาระงาน ต่อการ เปิดรับความคิดใหม่ๆ ต่างๆ และต่อความพร้อมที่จะทำให้วิสัยทัศน์ใน แนวมงฟอร์ตสำเร็จลง เนื่องจากวิสัยทัศน์และโลกทัศน์ของประสบการณ์ใน แนวมงฟอร์ตนั้นเป็นพื้นฐานของเป้าหมายทั่วไปที่เขาได้รับการเรียกร้องให้ หล่อหลอม ผู้อำนวยการก็ได้รับการชี้้นำจากสิ่งเดียวกัน และเป็นผู้ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าชุมชนการศึกษาทั้งหมดจะเคลื่อนไปในแนวนี ความเป็นผู้นำ ของเขามีลักษณะดังนี้

- อำนาจที่มาจากการได้รับพลังจากวิสัยทัศน์ในแนวมงฟอร์ตและมีความเข้าใจต่อการศึกษาว่าเป็นพันธกิจ
- มีวิสัยทัศน์ในแนวมงฟอร์ตและวัฒนธรรมสถาบันร่วมกันจนชุมชน การศึกษาทั้งหมดวิวัฒนาการไปเพราะความเป็นผู้นำของเขา
- เสวนากับรายบุคคลและกลุ่มในชุมชนการศึกษาเพื่อสืบทอดวิสัยทัศน์ กระตุ้นแรงบันดาลใจและทำให้เกิดความร่วมมือ
- มีความมั่นใจว่าเด็กเป็นศูนย์กลางของกระบวนการศึกษาทั้งหมดและ สิทธิของเด็กได้รับการปกป้องและส่งเสริม
- จัดสรรเวลา ทรัพยากรและบุคลากรอย่างเพียงพอเพื่อความสำเร็จ ของจุดประสงค์ต่างๆ ของการศึกษาในแนวมงฟอร์ต
- ส่งเสริมเครือข่ายที่สร้างสรรค์สำหรับชุมชนการศึกษาทั้งหมดเพื่อ สร้างพลังร่วมกันอันจำเป็นเพื่อความสำเร็จของทิศทางฯ
- ริเริ่มและหล่อเลี้ยงการเข้าร่วมขององค์กรการศึกษา ผู้วางนโยบาย สื่อมวลชน องค์กรรัฐและองค์กรนานาชาติอื่นๆ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะ ได้รับแรงบันดาลใจให้เป็นหุ้นส่วนกับพันธกิจการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ต

3) ชุมชนเซนต์คาเบรียล

พันธกิจของคณะฯ นั้น แรกที่สุดเป็นความรับผิดชอบของหมู่คณะ ท้องถิ่นของภราดาแม่ฟอรัคคณะเซนต์คาเบรียล สถาบัน/งานทางการศึกษา เป็นเครื่องมือแพร่ธรรมที่มอบหมายต่อหมู่คณะเพื่อดำเนินพันธกิจให้ลุล่วงไป ดังนั้นหมู่คณะควรเป็นแหล่งสำคัญของแรงบันดาลใจและการแนะนำสำหรับ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจทุกคน สิ่งนี้ยิ่งสำคัญเมื่อผู้อำนวยการมาจากบรรดา ภราดา จำต้องมีการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอและมีความหมายระหว่างหมู่คณะ และผู้อำนวยการเกี่ยวกับทุกด้านของพันธกิจ จะต้องมีการวินิจฉัยอย่างต่อเนื่อง และจริงจังในบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่ยิ่งสำคัญคือภายในหมู่คณะเอง เพื่อว่า นโยบายทุกข้อและการนำไปปฏิบัตินั้นจะได้รับการนำทางโดยวิสัยทัศน์มิ่งฟอรัค เพื่อที่จะบรรลุถึงสิ่งนี้

- อธิการของหมู่คณะในฐานะผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณและหัวหน้าตาม กฎหมายของหมู่คณะและพันธกิจของหมู่คณะ จำต้องตื่นตัวอยู่เสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าอยู่ในแนวเดียวกับวิสัยทัศน์ของคณะและลำดับความ สำคัญต่างๆ ของแขวง
- ผู้อำนวยการในฐานะผู้นำการแพร่ธรรมด้านพันธกิจทางการศึกษา ต้องทำให้มั่นใจว่าหมู่คณะได้รับข้อมูลอย่างสม่ำเสมอถึงทุกด้านของ พันธกิจ และการตัดสินใจต่างๆ กระทำลงไปด้วยผู้มีหน้าที่ที่ เหมาะสม
- ให้ความมั่นใจต่อการมอบอำนาจในหมู่คณะ

4) บรรดาผู้ปกครองเป็นผู้ร่วมงานในทิศทางฯ

บรรดาผู้ปกครองและผู้ใหญ่อื่นๆ ในแวดวงสัมพันธ์ของครอบครัวมีบทบาทสำคัญในกระบวนการศึกษา สิ่งนี้ยังเป็นความจริงเมื่อมีแนวคิดทางการศึกษาว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงอันส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล มีวิธีการหลากหลายซึ่ง “ผู้ใหญ่ที่สำคัญ” ในชีวิตของนักเรียนอาจเข้าร่วมได้ มาตรฐานต่อไปนี้อาจใช้เป็นแนวทางได้บ้าง

- อำนวยความสะดวกต่อการสื่อสารสองทางที่มีความหมายและอย่างสม่ำเสมอ ระหว่างบ้านและสถาบัน
- สถาบันการศึกษากลายเป็นศูนย์ทรัพยากรโดยบรรดาผู้ปกครองจะเรียนรู้ทักษะในด้าน การเป็นผู้ปกครองและทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อพัฒนาการของเยาวชน
- บรรดาผู้ปกครองได้รับการสนับสนุนให้กระทำในส่วนที่ช่วยเหลือการเรียนรู้ของบรรดานักเรียน
- สถาบันการศึกษายินดีรับความสนับสนุนและความช่วยเหลือจากบรรดาผู้ปกครองในโครงการต่างๆ ของสถาบัน
- บรรดาผู้ปกครองกลายเป็นหุ้นส่วนในการตัดสินใจต่างๆ ที่ส่งผลต่อเด็กๆ และบรรดาครอบครัว
- ทรัพยากรต่างๆ ของชุมชนถูกใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งต่อสถาบันการศึกษา ครอบครัวและการเรียนรู้ของนักเรียน

มาตรฐานแต่ละข้อเหล่านี้ให้โอกาสมากมายเพื่อทำให้กระบวนการของทิศทางฯส่งเสริมความสมบูรณ์พูนสุขและประสิทธิผลแก่บรรดานักเรียน

Montfortian Education Charter

ให้ความมั่นใจในการตอบ

ข้อซักถาม

ความสำเร็จของทิศทางฯเป็นความพยายามร่วมกัน การตรวจสอบและประเมินผลในด้านต่างๆ ในระดับต่างๆ จะให้ความมั่นใจในด้านการตอบข้อซักถามจากกระบวนการของ มัน ที่จริงนั้นมันถูกสร้างจากวิธีการที่คณะฯใช้อยู่ โครงการของหมู่คณะ (C 44, 78) การเสวนาในหมู่คณะ การประชุมกรรมการบริหารและหัวหน้าแผนก การประชุมสมาคมครู-ผู้ปกครอง การเสวนาส่วตัวระหว่างผู้อำนวยการและกรรมการบริหาร การตรวจสอบเป็นระยะจากผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง การตรวจเยี่ยมโดยผู้นำของคณะ สิ่งเหล่านี้เป็นโอกาสที่จัดไว้เพื่อให้ความมั่นใจในด้านการตอบข้อซักถามและการวินิจฉัย กระบวนการที่แนะนำให้ทบทวนตนเองในระดับส่วนตัวโดยทุกคนที่เกี่ยวข้องในพันธกิจ เริ่มจากอธิการบ้านและผู้อำนวยการ ด้วยความพยายามของตนเองเพื่อบรรลุถึงทิศทางฯนี้ เป็นวิธีการที่สำคัญเพื่อให้ความมั่นใจในด้านการตอบข้อซักถาม กลไกต่างๆ ที่เหมาะสมจะต้องถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มั่นใจต่อการตรวจสอบและประเมินผลในระดับต่างๆ การตรวจเยี่ยมของอธิการต่างๆ เป็นโอกาสเพื่อการสำรวจตรวจตรา การใคร่ครวญ การศึกษาต่อเนื่องและการทำทิศทางฯ ให้เป็นปัจจุบัน

Montfortian
Education Charter

ยุทธศาสตร์เพื่อนำไป

ปฏิบัติ

โดยพื้นฐานแล้วนโยบายเป็นทิศทางและการอุทิศตนชุดหนึ่งที่รวมถึงหลักการ คำจำกัดความและจุดประสงค์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้กลายเป็นมาตรฐานเพื่อการอ้างอิงทั่วทั้งระบบการศึกษาและสำหรับผู้ดำเนินการทางการศึกษาทุกคน กรอบของนโยบายสำหรับการจัดการศึกษาในแวมงพอร์ตมิได้หมายถึงเพียงว่า ระบบการศึกษาตระหนักถึงและซึมซับไปด้วยโครงสร้างในแวมงพอร์ตเท่านั้น แต่รวมถึงมิติต่างๆ ในแวมงพอร์ตในด้านการจัดการศึกษาด้วย โดยเป็นทั้งเป้าหมายทางการจัดการศึกษาและมาตรฐานอันทรงคุณค่า กระบวนการนำไปปฏิบัติในระดับสถาบันควรรวมไปถึงการยอมรับแนวทางด้านการมีส่วนร่วมเพื่อปรับนโยบายให้เข้ากับสภาพที่แท้จริง ต้องให้ความมั่นใจต่อความคล่องจงในการรับนโยบายมาใช้ด้วยการสร้างการรวมพลังระหว่างทิศทางการจัดการศึกษาในแวมงพอร์ตและสภาพต่างๆ ของท้องถิ่น บรรดาสถาบันการศึกษาต่างมีอำนาจที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเป็นตัวของตัวเองในด้านการตัดสินใจภายในกรอบที่เป็นที่ยอมรับของกันและกัน

ยุทธศาสตร์การนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพที่รวมไปถึงมาตรการกลไก ความรับผิดชอบและทรัพยากรต่างๆ ที่ระบุไว้ชัดเจนนั้น สำคัญต่อความสำเร็จของนโยบาย ยุทธศาสตร์การนำไปปฏิบัติอย่างสอดคล้องจะหลีกเลี่ยงช่องว่างระหว่างนโยบายและแนวปฏิบัติ และให้ความมั่นใจว่าการนำไปปฏิบัติ นั้นไม่กระจัดกระจาย ไม่สอดคล้องหรือเฉพาะกรณี ดัชนีต่างๆ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างดีจะรวมทั้งการเตรียมยุทธศาสตร์ของแขวงฯ ที่มีการแบ่งภาระ ระบุความรับผิดชอบต่างๆ การสื่อสารและขั้นตอนการร่วมมือต่างๆ และกรอบเวลาพร้อมดัชนีที่ระบุได้ การสร้างความร่วมมือของผู้ดำเนินการที่เหมาะสมจะสร้างความมั่นใจต่อความคล่องจงในการนำไปปฏิบัติ ดัชนีต่างๆ เพื่อจัดการนำนโยบายไปปฏิบัติจะรวมถึงการจัดสรรทรัพยากรอย่างพอเพียง การสร้างกลไกต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของบรรดาผู้ร่วมบริหารในการพัฒนานโยบายและการนำไปปฏิบัติ การสื่อสารและ

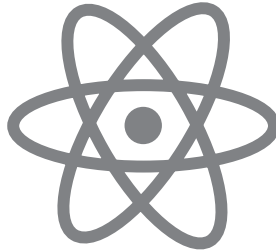
การประสานงานในหมู่ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่างกันออกไป และกลไกที่จำเป็นในการตอบข้อซักถาม ข้อเสนอแนะบางข้อเพื่อความมั่นใจในการนำเอกสารนี้ไปปฏิบัติคือ

- สื่อสารเอกสารไปทั่วทั้งคณะเพื่อว่าภราดาทุกคนในทุกหมู่คณะจะได้เข้าใจและอุทิศตนต่อจิตตารมณ์และข้อแตกต่างอันละเอียดอ่อนของนโยบาย และหาวิธีนำไปปฏิบัติในสภาพแวดล้อมของตน
- สื่อสารเอกสารไปยังบรรดาผู้ร่วมงานการจัดการศึกษาในแวมมิงฟอร์ด เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจเป้าหมายของนโยบาย รับไปเป็นของตนและหาวิธีการทำให้เป็นจริงขึ้นมา
- ฝึกอบรมผู้ร่วมงานบางคนให้เป็นผู้ให้การปรึกษาและเป็นสมาชิกในกลุ่มตรวจสอบเพื่อการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัติ
- นโยบายแขนงที่มีพื้นฐานบนทิศทางฯอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทางกระบวนการมีส่วนร่วม
- เขียนกรอบปฏิบัติของสถาบันโดยคำนึงถึงสภาพในท้องถิ่นโดยทางกระบวนการมีส่วนร่วม
- คณะกรรมการการศึกษาของแต่ละแขนงมีบทบาทในเชิงป้องกันในด้านการส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติ สังเกตถึงการริเริ่มต่างๆ จากบางสถาบัน/งาน และสื่อสิ่งนี้ไปทั่วแขนงทั้งในทางการให้กำลังใจและการเรียนรู้ร่วมกัน
- มีรายงานประจำปีของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากแต่ละสถาบัน ส่งคณะกรรมการการศึกษา ความช่วยเหลือที่เป็นไปได้ซึ่งบางสถาบันต้องการได้รับการตอบสนอง และมีการส่งเอกสารเกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติที่ดีที่สุดส่งเป็นจดหมายเวียนเป็นระยะๆ
- การประชุมอธิการบ้านและผู้อำนวยการถือเป็นโอกาสในการแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆเกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติในสถาบัน/งานของตน

- อธิการใหญ่เยี่ยมเยียนหมู่คณะต่างๆ โดยถือว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการให้กำลังใจและการประเมินผล
- แต่ละแขวงขอรายงานจากแต่ละสถาบันในด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นระยะๆ
- แขวงต่างๆ จะส่งโครงการการจัดการศึกษาของแขวงบนพื้นฐานของทิศทางฯไปให้ศูนย์กลางคณะฯ

Montfortian Education Charter

สสว

จากความเร็วซึ่งโลกกำลังประสบกับการเปลี่ยนแปลงนั้น เอกสารใดก็คงไม่สามารถจับประเด็นต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาในแวมงพอร์ตไว้ได้หมด การกำหนดนโยบายใดๆ ก็ตามจำเป็นต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะๆ หรือบ่อยๆ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ทิศทางนี้เสนอแนะเป็นแผนที่พื้นฐานที่ควรนำทางการจัดการศึกษาในแวมงพอร์ต โดยได้ระบุถึงค่านิยมและมิติต่างๆ ของการจัดการศึกษามงพอร์ตที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็ตาม ทิศทางนี้ให้รายละเอียดของกระบวนการและวิธีการต่างๆ ที่จำเป็นต้องได้รับการทบทวนบ่อยๆ เสมอๆ

สิ่งที่สำคัญอยู่ตรงการสื่อทิศทางนี้ไปยังบรรดาผู้ร่วมงานในการจัดการศึกษาในแวมงพอร์ต โดยเริ่มจากหมู่คณะต่างๆ ของคณะเซนต์คาเบรียลและบรรดาผู้นำต่างๆ ต้องสร้างการรวมพลังอย่างเพียงพอในหมู่ผู้ร่วมงานในด้านการศึกษาเพื่อให้บรรลุผลอย่างเต็มที่ แน่ใจว่า การตรวจสอบและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อความสำเร็จของการนำนโยบายใดๆ ไปปฏิบัติ เครื่องมือสำหรับการประเมินผลนี้จะต้องได้รับการคิดค้นขึ้นมาในระดับท้องถิ่น แขวงและคณะ จากความจริงที่ว่า การจัดการศึกษาในแวมงพอร์ตมีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงของแต่ละคนและสังคม เครื่องมือต่างๆ ในการประเมินผลจะต้องมีทั้งคุณภาพและปริมาณ ในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายนั้น ความสำเร็จของนโยบายขึ้นอยู่กับการอุทิศตนของบรรดาผู้ที่ผู้นำ แนวทางที่อุทิศตนและมีทิศทางสู่อนาคตของพันธกิจการจัดการศึกษาจะเป็นการมีส่วนให้อันตรงค่าที่บรรดาสมาชิกในแวมงพอร์ตให้กับสังคมในศตวรรษที่ 21.

ภาคผนวก 1

มุมมองย่อยๆ เกี่ยวกับประเพณี
การจัดการศึกษา

คณะเซนต์คาเบรียลใน
แคว้นจอร์เจีย

1. การศึกษาในแคววมงฟอร์ต

ก. แรบงบันดาลใจจากมงฟอร์ต

ประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาในแคววมงฟอร์ตนั้นย้อนหลังไปถึง กิริฌอง เดอ มงฟอร์ต (1673-1716) ผู้ก่อตั้งภราตามงฟอร์ตคณะ เซนต์คาเบรียล ผลกระทบจากชีวิตของท่านในฐานะผู้แสวงหาองค์ปัญญา สวรรค์ ในฐานะผู้ทำตามตัวอักษร และในฐานะผู้รื้อร่นแสดงออกในการ ดำเนินการในฐานะผู้ให้การศึกษาแก่เยาวชนและเด็ก ๆ

ตั้งแต่เป็นนักเรียนหนุ่มที่แซงต์ซูลปีสในกรุงปารีสแล้ว มงฟอร์ตลงแรง ในการสอนคำสอนแก่เด็กยากจนและคนงานที่รายได้น้อยซึ่งไม่มีโอกาสได้ศึกษา เลย ตั้งแต่ที่ท่านเริ่มงานแพร่ธรรม ท่านอุทิศเวลาเพื่อให้คำแนะนำต่อเยาวชน ที่เป็นนักเรียน ในรายงานการแพร่ธรรมที่เมืองบัวติเออร์ของท่าน ท่านให้ ข้อสังเกตว่า “*กระผมอบรมเด็กนักเรียนชาย 13-14 คนประมาณ 1 ชั่วโมง ทุกอาทิตย์*” ในเมืองเดียวกันนี้ซึ่งท่านเป็นอธิการบ้านคนยากไร้ (1701-1703) ท่านให้คำแนะนำเด็กๆ ประมาณ 200 คนในด้านการฝึกอบรมด้านศาสนา ในช่วงที่ท่านงานพันธกิจนั้น ได้ตั้งโรงเรียนการกุศลสำหรับทั้งเด็กชายและ หญิงขึ้น

5 ปีสุดท้าย (1711-1716) อาจถือได้ว่าเป็นช่วงที่ประสบผลที่สุดในชีวิต ของมงฟอร์ต โดยทำงานอย่างไม่หยุดหย่อนทั้งในเมืองและชนบทของ สังฆมณฑลลา โรแซล และ ลูซอง ช่วงปีเหล่านี้แสดงออกถึงแรงกระตุ้นอย่าง เร่งเร็วในตัวท่านเพื่อก่อตั้งโรงเรียนการกุศลต่างๆ เพื่อช่วยบรรดาเยาวชนให้ เก็บเกี่ยวผลจากการศึกษาและทำให้ความเชื่อของพวกเขาลึกซึ้งยิ่งขึ้น ไป มงฟอร์ตเรียกซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณให้เดินทางมาที่ลา โรแซลใน ค.ศ. 1715 เพื่อดูแลโรงเรียนหญิง ในปีเดียวกันนั้นเองท่านมอบให้บรรดาภราดาใน

หมู่คณะพระจิตดูแลการศึกษาของเด็กชาย บรรดาภรรยารับมรดกฝ่ายโลกส่วนใหญ่ที่ท่านมีในพินัยกรรมสุดท้ายของท่าน เพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินพันธกิจด้านการศึกษาต่อไป “... และที่ดินสองผืนที่ภรรยาของท่านร้อยโทแห่งไววิงมอบให้ และบ้านเล็กๆ ที่ท่านสุภาพสตรีสูงศักดิ์มอบให้ ถ้าก่อสร้างที่นั่นไม่ได้ก็ยกให้บรรดาภรรยาดจากหมู่คณะพระจิตใช้เพื่อจัดเป็นโรงเรียนการกุศล... เครื่องประดับทุกชิ้นในตอนนีที่เมืองนังด์ยักให้ภรรยาดำเนินการด้านโรงเรียนใช้สอยตราบที่โรงเรียนยังคงตั้งอยู่ที่นั่น(W)”

ในช่วงที่การศึกษาอันเป็นที่ชื่นชอบเริ่มแพร่หลาย มงฟอร์ตอุทิศเวลามากมายเพื่อเรียนรู้ถึงวิธีการสอนต่างๆ ซึ่งกำลังวิวัฒนาการขึ้นมาในตอนนั้น โดยต้องขอขอบคุณต่อผู้บุกเบิกเช่น ฌอง บัปติส เดอ ลา ซาล ในธรรมนูญดั้งเดิมของซิสเตอร์คณะธิดาปริษาญาณและในหนังสือชื่อความรักขององค์ปัญญา นีรันดร์ ท่านได้เขียนจุดมุ่งหมายและวิธีการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตไว้ตามความคิดของมงฟอร์ตแล้ว เป้าหมายของการศึกษาคือการเติบโตอย่างครบครันของเด็กเพื่อที่จะตระหนักถึงเป้าหมายสูงสุดของพวกเขาในการเป็นหนึ่งในเดียวกับสวรรค์ มาตรการต่างๆ ด้านการบริหารมีความจำเป็นเพื่อให้สิ่งนี้บรรลุผล ท่านเน้นว่า “เพื่อความมีระเบียบซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปราน จึงต้องวางกฎเกณฑ์ขึ้นมา 1) เกี่ยวกับครูที่จัดการโรงเรียน 2) เด็กๆ ที่ได้รับการสอนที่นั่น 3) เวลาที่อยู่ในโรงเรียน 4) สถานที่สำหรับสอนเรียน 5) การเรียนและกิจปฏิบัติฝ่ายจิตตามประเพณีที่นั่น 6) รางวัลที่จะให้ 7) การลงโทษที่ต้องจัดการ (RW 275-292)” ด้วยสิ่งนี้ท่านห้ามลัทธินิยมเฉพาะกาล (ad hocism) ใดๆ ทั้งสิ้นในกระบวนการศึกษา ปกป้องสิทธิต่างๆ ของบรรดาผู้ร่วมบริหาร โดยเฉพาะเด็กๆ ท่านใช้วิธีการใหม่ๆ เช่นการศึกษาแบบให้เปล่า จับกลุ่มนักเรียนตามอายุ รวมทั้งรางวัลและความสำเร็จไว้ด้วย ผสมผสานศาสนาและการหล่อหลอมค่านิยมให้เข้ากับวิชาฝ่ายโลก และการเตรียมบรรดาครูให้มีสำนึกในด้านกระแสวิกและพันธกิจ

ข้อคิดของมงฟอร์ตในด้านการศึกษอาจแยกได้เป็น 5 หลักการใหญ่ๆ คือ

- เด็กเป็นศูนย์กลางของกระบวนการจัดการศึกษา ความต้องการและขีดความสามารถต่างๆ ของเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการประเมินและยอมรับ (RW 288-289)
- จุดประสงค์ของการศึกษาก็เพื่อหาความรู้ ส่งเสริมความดีงามฝ่ายจิตของเด็กทุกคน ปลูกฝังขีดความสามารถในการแยกแยะปัญญาแท้จากปัญญาเทียมและดำเนินชีวิตตามนั้น (RW 281, LEW)
- ต้องจัดการศึกษาโดยไม่เก็บเงินเพื่อที่ว่าจะได้ไม่มีเด็กคนใดถูกกีดกัน (RW 286)
- ระเบียบ วินัยและชีวิตภายในเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันทำให้การศึกษามีประสิทธิผลและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (RW 290-291)
- บรรดาครูได้รับการฝึกฝนให้มีส่วนในกระแสนี้และพันธกิจด้านการศึกษา ครูต้องมีความรู้และถือตามค่านิยมต่างๆ ที่ตนสอน (RW 275, 284-286)

ข. จิตตารมณ์บุกเบิกของคาเบรียล เดอ

บาทหลวงคาเบรียล เดอผู้กลายเป็นอัศวินการของคณะต่างๆ ในครอบครัวมงฟอร์ตใน ค.ศ. 1821 ได้ให้แรงกระตุ้นใหม่ต่อพันธกิจด้านการศึกษาของบรรดาภราดา ในค.ศ. 1835 ภราดา 33 ท่านและนวกชนจากบ้านแม่ซึ่งพวกเขาใช้ชีวิตและมีพันธกิจร่วมกับหมู่คณะของคณะพระแม่มาเรีย ย้ายไปอยู่ในอีกบ้านหนึ่งในหมู่บ้านแซนต์ โลรัง ชัวส์ แซฟว์ เพื่อที่จะอุทิศตนต่อการศึกษาเป็นสำคัญ ดังนั้นคณะภราดาเซนต์คาเบรียลจึงถือกำเนิดขึ้นมา เช่นเดียวกับมงฟอร์ตที่อยู่ก่อนหน้าท่าน คาเบรียล เดอได้รับอิทธิพลจากวิธีการให้การศึกษานักบุญฌาน บัปติส เดอ ลา ซาล สำหรับมงฟอร์ตนั้นเด็กยากจนในสังคม โดยเฉพาะบรรดาคนยากจนที่รับจ้างแรงงานเป็นผู้รับ

ประโยชน์จากมงฟอร์ต แต่คาเบรียล เดแอให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการศึกษาของเด็กชายและหญิงที่หูหนวกและดั่งนั้นจึงพูดไม่ได้ ในค.ศ. 1809 ท่านได้เริ่มโรงเรียนพิเศษสำหรับบรรดาเด็กเหล่านี้ที่โอเร ซึ่งเป็นสถาบันแรกๆ สถาบันหนึ่งในศตวรรษที่ 19 มีการก่อตั้งสถาบันใหม่อีก 6 แห่งระหว่าง ค.ศ. 1833-1841 โรงเรียนเด็กชายมีภราดาเป็นผู้ดำเนินการและสำหรับเด็กหญิงอยู่ในความดูแลของซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณ

ในช่วงที่วิธีการสอนเด็กหูหนวกยังไม่ได้รับการพัฒนานั้น เดแอกระตุ้นบรรดาภราดาให้ทำการค้นคว้าในด้านนี้ไปพร้อมๆ กับการสอน การมีส่วนร่วมให้โดยภราดาอเล็กซิสที่เมืองลิลใน ค.ศ. 1850 (Cheirologie ภาษามือ) และของภราดาอัลสเล็มใน ค.ศ. 1853 (การสอนภาษาฝรั่งเศสให้คนหูหนวกและใบ้) เป็นผลมาจากงานบุกเบิกนี้ ในเดือนกรกฎาคม 1841 ท่านได้วางแผนจัดการศึกษาสำหรับคนตาบอดโดยสำเร็จลงใน ค.ศ. 1843 ไม่นานหลังท่านสิ้นใจลง นี่เป็นประเพณีที่ยังคงดำเนินอยู่ในคณะจนถึงปัจจุบัน

ในธรรมนูญสำหรับภราดาที่ท่านเขียนขึ้นใน ค.ศ. 1838 คาเบรียล เดแอเขียนอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายและจุดประสงค์ต่างๆ ทางการจัดการศึกษา และทัศนคติทั่วไปที่บรรดาภราดาควรมีเพื่อเป็นนักการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

- บรรดาภราดาจะจดจำเสมอว่าเด็กๆ ที่อยู่ในความดูแลของพวกเขา นั้น พระเจ้าเองทรงมอบให้พวกเขาดูแล โดยมีเป้าหมายเพื่อสอนพวกเขาให้ทราบว่า จะรักและรับใช้พระองค์อย่างไร ดังนั้นหน้าที่แรกของบรรดาภราดาต้องเป็นการแสดงต่อพวกเขาว่า พวกเขามีหน้าที่อะไรและฝึกฝนพวกเขาให้ปฏิบัติคุณธรรม (ข้อ 1)

- เพื่อที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายนั้น บรรดาภราดาจะต้องใส่ใจให้แรงบันดาลใจในด้านความไว้วางใจ เคารพและเชื่อสัตย์โดยไม่ยอมให้กลายเป็นความสนิทสนมจนเลยเถิด (ข้อ 2)
- บรรดาภราดาจะมีความสัมพันธ์กับพวกเด็กอย่างสุภาพแต่เด็ดขาด ไม่ปล่อยให้ไร้ระเบียบ และเมื่อต้องติเตียนหรือลงโทษ บรรดาภราดาจะไม่แสดงออกว่าทำตามใจตนเองหรือแสดงอารมณ์โมโห (ข้อ 3)
- บรรดาภราดาจะพยายามระงับอารมณ์ฉุนเฉียวเพราะความเลินเล่อ เกเร ไร้มารยาทของเด็กๆ บรรดาภราดาจะปฏิบัติตนโดยไม่เห็นแก่หน้าตา ความตรงต่อเวลา ศรัทธาและสำรวมจะเป็นแบบอย่างต่อทุกคน (ข้อ 4)

ก. ให้การศึกษาแก่นักการศึกษา

วิสัยทัศน์ทางการจัดการศึกษาของมงฟอร์ตและคาเบรียล เดแอ ลิกซิ่ง และละเอียดมากยิ่งขึ้นในสมัยภราดาเออเยน มารีย์ ผู้เป็นอธิการของคณะภราดาเซนต์คาเบรียลตั้งแต่ ค.ศ. 1862 ถึง 1883 ท่านเน้นที่สูงสุดในด้านการฝึกฝนและการอบรมภราดาและครูให้เป็นผู้นำและผู้ร่วมงานในการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ต

- การจัดการศึกษาที่แท้จริงและมีความหมายควรมีเป้าหมายที่การอบรมนักเรียนทั้งครบ “การเลี้ยงดูเด็กนั้นประกอบทั้งการปลูกฝังในด้านความคิดและพรสวรรค์ของเด็ก และที่สำคัญคือหล่อหลอมใจเขาให้มีคุณธรรมและทำให้เขามีจิตใจเข้มแข็งในแนวทางของพระบัญญัติของพระเจ้า”

- ฝึกฝนและให้การอบรมบรรดาภราดาทั้งในด้าน “คุณธรรมและวิชาการ” จะทำให้พวกเขาสามารถเป็นผู้นำทางการศึกษาในแนว มงฟอร์ตที่มีประสิทธิผล นักบวชที่เป็นนักการศึกษาควรเป็นคนที่ มีบุรณาการ ถือปฏิบัติในสิ่งที่ตนสอน มีความพอดีระหว่างด้านความ คักดีลัทธิและด้านฝ่ายโลก
- คุณภาพต่างๆ ที่ครูที่ดีต้องมี “มี 3 สิ่งที่ครูต้องมีเพื่อความสำเร็จใน บทบาทของเขาคือ 1) ครูรู้วิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี 2) ครูทราบถึง ขนาดของขีดความสามารถของลูกศิษย์ 3) ครูถือปฏิบัติในด้านศิลปะ ของการสื่อสาร การมีความรู้ต่างๆ ยังไม่เพียงพอ ยังมีคุณภาพอื่น อีกที่จำเป็นคือ พฤติกรรมอันสง่างาม นิสัยที่น่ารัก ใจดี ยุติธรรม เข้าพบได้ง่าย และเคารพต่อผู้มีความสามารถน้อยที่สุด ระวังระมัดระวัง เครื่องครัดและมีพลังในการขจัดอันตรายออกไป ป้องกันความชั่วร้าย และคอยควบคุมบรรดาผู้ที่เลินเล่อหรือควบคุมยาก เขาจำต้องมี จิตตารมณ์ด้านปัญญาที่ระลึกถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ เสมอด้วย...” (มกราคม 1868)
- การให้การอบรมครูในด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ “ครู ที่ไม่ชอบเรียนรู้นั้นไม่เพียงไม่เหมาะสมที่จะสอนเยาวชนเท่านั้น แต่ แน่นนอนว่ายังไร้ความสามารถในการสอนด้วย สิ่งนี้เป็นความจริง ทั้งในด้านวิชาการและด้านคุณธรรม ผู้ที่ไม่ก้าวหน้าก็ถอยหลัง...” (กรกฎาคม 1864)

ง. แก่นของการแสดงออกทางพระพรพิเศษของคณะเซนต์คาเบรียลใน แนวมงฟอร์ต

สังคายนาวาติกันที่สองเชิญชวนนักบวชทุกคณะให้มีส่วนร่วมในพันธกิจ ทั่วไปของพระศาสนจักรตามแนวทางพระพรพิเศษของตน กฎของชีวิตของ ภราดามงฟอร์ตคณะเซนต์คาเบรียลเขียนไว้ว่าการจัดการศึกษาโดยเฉพาะต่อ

เด็กๆ และเยาวชนตามจิตตารมณ์พระวรสารคือการแสดงออกทางพระพรพิเศษเบื้องต้น (ดู RL 11, C 7) บางมิติของพันธกิจนี้ตามแนวทางของธรรมนูญคือ

1. มีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักร

“การมีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาในพันธกิจแพร่ธรรมของพระศาสนจักรของท่าน

ในฐานะภราดาคณะเซนต์คาเบรียลคนหนึ่ง
อยู่ในด้านการศึกษาเป็นพิเศษ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเยาวชนในโรงเรียน...

ครูและนักการศึกษา

ที่อุทิศตนต่ออาชีพที่ท่านรัก

ซึ่งท่านเคารพต่อความจำเป็นเร่งด่วนและกฎเกณฑ์ต่างๆ

ท่านแสดงออกว่าแผนการของพระเจ้าต่อมนุษย์

นั้นรวมไปถึงความลึกซึ้งทั้งหมดของมนุษย์

ท่านประกาศถึงความศักดิ์สิทธิ์ของทุกสิ่งที่ถูกเนรมิตสร้างขึ้น

ในขณะเดียวกัน ชีวิตของท่านเองแสดงออกว่า

โลกนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า” (RL 63)

“บรรดาภราดามีส่วนให้ต่อการเบ่งบานของจิตตารมณ์พระวรสารด้านนิสรภาพและความรัก และมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดทิศทางของวัฒนธรรมมนุษย์สู่การเผยแผ่พระวรสาร ภราดาช่วยเหลือเยาวชนให้พัฒนาบุคลิกภาพของพวกเขา... ให้ค้นพบความหมายในชีวิตพวกเขาและตระหนักต่อความรับผิดชอบต่างๆ ต่อบรรดาเพื่อนมนุษย์ของพวกเขา” (C 91)

2. คนยากจนคือตัวเลือกพิเศษ

“สถาบันอุทิศตนเองต่อการให้การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเยาวชน เด็กๆ ยากจน บรรดาผู้ถูกทอดทิ้ง ปรับตัวเองไม่ได้ดีหรือพิการในทางใดทางหนึ่ง” (C89)

3. ความยุติธรรม การเป็นหนึ่งเดียวกันและการสร้างเครือข่าย

“การถวายตนทั้งครบของท่านต่อพระเจ้า

เรียกร้องความรักที่อุทิศตนและมีพลวัตต่อทุกคน

เป็นห่วงบรรดาคนยากจนในท่ามกลางพวกเขา

ท่านจะแสดงบทบาทของท่านในการดิ้นรนของมนุษยชาติ

สู่ความก้าวหน้า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการจัดการต่างทางการศึกษา” (RL 14)

“บรรดาภราดาให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมร่วมกันของนักการศึกษา ผู้ปกครองและองค์กรสายอาชีพอื่นๆ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในเชิงพัฒนาการทางวัฒนธรรม สังคมและเทคโนโลยีของประเทศ พวกเขาพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อดึงบรรดาเยาวชนเข้าสู่งานนี้... ขณะกระทำพันธกิจในฐานะนักการศึกษา ภราดาแสดงออกถึงการเป็นหนึ่งเดียวกันกับทุกคนที่ดิ้นรนเพื่อความยุติธรรม” (C 92)

4. การให้การอบรมด้านศาสนา

“ด้วยความซื่อสัตย์ต่อพระพรพิเศษด้านธรรมทูตของท่านนักบุญ หลุยส์ มารี เดอ มงฟอร์ต สถาบันตั้งคุณค่าสูงกับพันธกิจที่สำคัญของการให้การศึกษาเยาวชนและผู้ใหญ่ในด้านความเชื่อ ในแนวทางนี้สถาบันจัดหาโอกาสต่างๆ สำหรับบรรดาภราดาเพื่อให้ความมั่นใจต่อการฝึกอบรมด้านการสอนคำสอนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง” (C 90)

2. เรียนรู้จากประวัติศาสตร์

นักบุญหลุยส์ มารี เดอ มงฟอร์ต (1673-1716) ได้ก่อตั้งสถาบันนักบวชสตรีชื่อ ซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณ และคณะที่สองซึ่งประกอบไปด้วยภราดาและบาทหลวง โดยเรียกชื่อคณะว่าคณะพระแม่มารีย์หรือคณะพระจิต อัคราธิการคนเดียวรับผิดชอบต่อครอบครัวมงฟอร์ตทั้งหมด มีศูนย์กลางอยู่ที่หมู่บ้านแซงต์ โลรัง ชัวร์ แซฟว์ ซึ่งมงฟอร์ตได้สิ้นใจลงและร่างถูกฝังอยู่ที่นี้

พระญาณสอดส่องได้ทรงนำบาทหลวงคาเบรียล เดแอ (1767-1841) ให้มาเป็นอัคราธิการของครอบครัวมงฟอร์ต คณะต่างๆ ซึ่งกำลังจะล้มหายตายจากหลังการปฏิวัติฝรั่งเศสได้รับการ “ก่อตั้งขึ้นมาใหม่” โดยท่าน ต้องขอบคุณในความกระตือรือร้นของท่านที่ทำให้สมาชิกของหมู่คณะเพิ่มขึ้นหลายเท่า บรรดาภราดาที่ทำงานด้านการให้การศึกษาแยกตนเองจากหมู่คณะพระจิตหรือคณะพระแม่มารีย์ และมีชื่อใหม่คือ “ภราดาคณะเซนต์คาเบรียล” ชื่อนี้กลายเป็นชื่อทางการเมื่อคณะภราดาได้รับการรับรองให้สอนเรียนได้ทั่วประเทศฝรั่งเศสจากกฤษฎีกาของจักรพรรดินโปเลียนที่สามเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 1853 ประวัติศาสตร์ของภราดาคณะเซนต์คาเบรียลตั้งแต่เริ่มเป็นเอกเทศหลังสมัยบาทหลวงคาเบรียล เดแออาจแบ่งได้เป็นส่วนเด่นๆ คือ ก) ศตวรรษที่ 19 ซึ่งคณะเกือบไม่ขยายข้ามเขตแดนประเทศฝรั่งเศสออกไปเลย ข) ช่วงสี่ทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 20 ซึ่งคณะขยายตัวออกไปในหลายๆ ประเทศ ค) ช่วงสองทศวรรษหลังสงครามโลกครั้งที่สองที่มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง ง) และท้ายที่สุด ช่วงหลังสังคายนาวาติกันที่สอง

ก) ภายในเขตแดนประเทศฝรั่งเศส (ศตวรรษที่ 19)

ศตวรรษที่ 19 มีเครื่องหมายจากการมีส่วนร่วมให้อย่างน่าสังเกตของบรรดาภราดาในการแพร่ขยายการศึกษาในระดับประถมในประเทศฝรั่งเศส ในช่วงเวลานั้นการมีการศึกษาจำกัดขอบเขตอยู่แต่กับคนที่มีเงินมีทอง บรรดาภราดามีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาในการทำให้การให้การศึกษากระจายออกไป ภราดาเริ่มหรือสนับสนุนโรงเรียนประถมเป็นร้อยๆ แห่งในส่วนต่างๆ ของฝรั่งเศส โดยเฉพาะในแถบตะวันตก ตะวันตกเฉียงใต้ (โปรแวง) ภาคกลาง (Auvergne) ภาคเหนือและรอบๆ กรุงปารีส ภราดาได้เริ่มโรงเรียนประจำที่สำคัญๆ ด้วยในระดับมัธยม โรงเรียนที่สำคัญที่สุดก็คือโรงเรียนประจำที่แซงต์ โลรัง ชัวร์ แซฟว์ ที่ตั้งอยู่ติดกับบ้านแม่ของคณะ

อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมที่สำคัญที่สุดของภราดาในช่วงเวลานี้ อยู่ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อคนหูหนวกตาบอด บรรดาเด็กเหล่านี้อยู่ในกลุ่มที่ยากไร้ที่สุดในสังคมฝรั่งเศส ต้องขอบคุณต่อการบุกเบิกเชิงริเริ่มของบาทหลวงคาเบรียล เดอแอ ทำให้ภราดาคณะเซนต์คาเบรียลและซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณร่วมกันจัดการศึกษาให้กับกว่าหนึ่งในสี่ของเด็กหูหนวกตาบอดทั้งหมดที่ได้รับการศึกษาในประเทศฝรั่งเศสในตอนปลายศตวรรษที่ 19 ภราดาดูแล 9 โรงเรียนเพื่อคนหูหนวกและใบ้ และ 5 โรงเรียนสำหรับคนตาบอดในช่วงเวลานี้

ข. ดินแดนใหม่ๆ (1900-1945)

คณะเริ่มการก่อตั้งครั้งแรกนอกประเทศฝรั่งเศสใน ค.ศ. 1888 เมื่อภราดากลุ่มแรกเดินทางไปประเทศแคนาดา ภราดาเดินทางไปประเทศอียิปต์ด้วยพันธกิจแบบเดียวกันในค.ศ. 1890 แต่ช่วงเวลาของพลวัตด้านธรรมทูตที่แท้จริงของคณะตามที่มุ่งพอร์ทปรารถนา เกิดขึ้นพร้อมกับกฎหมายการทำให้คณะนักบวชเป็นฆราวาสในประเทศฝรั่งเศสในตอนเริ่มต้นศตวรรษที่ยี่สิบ

ความซื่อสัตย์ต่อกระแสเรียกนักบวชในช่วงวิกฤตินี้ช่วยให้ภราดาหลาย ๆ คน กลายเป็นธรรมทูตในส่วนต่างๆ ของทวีปยุโรป ในประเทศต่างๆ เช่น สวิสเซอร์แลนด์ ฮอลแลนด์ อังกฤษ เบลเยียม อิตาลีและสเปน ภราดา คนอื่นๆ ไปในแดนมิสซังที่ลำบากมากกว่าในประเทศต่างๆ แถบทวีปเอเชีย และแอฟริกา ขณะที่การก่อตั้งในบางแห่งเช่นในประเทศเอธิโอเปียและ สวิสต์เซอร์แลนด์นั้นดำเนินไปเพียงระยะสั้นๆ การก่อตั้งในที่อื่นๆ ส่วนมาก รุ่งเรืองมีส่วนให้อย่างเป็นกอบเป็นกำต่อความต้องการด้านการศึกษาของบรรดา สังคมเหล่านี้ ที่สำคัญในช่วงเวลานี้คือการก่อตั้งในประเทศคาบอง มาดากัสการ์ และเบลเยียมคองโกในทวีปแอฟริกาและในประเทศไทย อินเดียและสิงคโปร์ ในทวีปเอเชีย ต้องขอบคุณต่อความรวดเร็วและความมีชีวิตชีวาของคณะใน ตอนเริ่มต้นศตวรรษที่ 20 ภราดาคณะเซนต์คาเบรียลจึงยกฐานะจากระดับ สังฆมณฑลสู่ระดับสันตะสำนักในค.ศ. 1910 การได้รับการรับรองเช่นนี้ทำให้ คณะมีขีดความสามารถที่จำเป็นเพื่อขยายพันธกิจแก่นด้านการให้ศึกษาแก่เด็กๆ และเยาวชนของคณะออกไปอีกหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

ก. ยุคทอง (1946-1965)

หลังจากวิกฤติของสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งรู้สึกอย่างมาโดยบรรดา ภราดาในยุโรปและเอเชียอาคเนย์มากกว่าที่อื่น คณะได้เริ่มต้นใหม่เพื่อเผชิญ กับภาระการสร้างชาติทั้งในบรรดาประเทศที่ถูกทำลายล้างโดยสงครามและ บรรดาประเทศที่พ้นจากการเป็นอาณานิคมใหม่ๆ ในช่วงนี้มีการตั้งแขวงใหม่ ขึ้น 12 แขวง สถาบันขยายงานออกไปในอีก 11 ประเทศคือ บราซิล (1949) เซเนกัล (1954) มาเลเซีย (1955) ศรีลังกา (1956) อีรัก (1957) คองโก (1957) แอฟริกากลาง (1957) โคลัมเบีย (1961) เปรู (1962) คาเมรูน (1964) และรวันดา (1965) ในช่วงนี้มีการเริ่มโรงเรียนประถมและมัธยมนับจำนวน ร้อย วิทยาลัย ศูนย์ฝึกอาชีพ สถาบันต่างๆ เพื่อให้การศึกษาพิเศษและการ ริเริ่มอื่นๆ อีกจำนวนมาก ช่วงนี้อาจถือได้ว่าเป็นยุคทองของคณะในด้านจำนวน

ภราดาทั้งหมด การขยายตัวและความหลากหลายของการริเริ่มด้านพันธกิจ และการมีส่วนร่วมให้ต่อการสร้างชาติในส่วนต่างๆ ของโลก

ง. ช่วงหลังสงครามนาวัติกันที่สอง

ช่วงหลังสงครามนาวัติกันที่สอง คณะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในด้านการทำความเข้าใจตนเองของคณะและพันธกิจ การเรียกร้องจากสังคายนานี้ให้ค้นหาพระพรพิเศษของผู้ก่อตั้งเสียใหม่และการมีประสบการณ์กับการฟื้นฟูส่งผลกระทบอย่างลึกล้ำ คณะฯมีท่าทีและโครงสร้างทางการบริหารเชิงนานาชาติมากยิ่งขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ของสมาชิกจากซีกโลกภาคเหนือมาเป็นซีกโลกภาคใต้ พระวาสร่วมงานมีบทบาทสำคัญยิ่งๆ ขึ้นในพันธกิจด้านการให้การศึกษาของภราดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรปและแคนาดา บรรดาภราดาจากเอเชียได้ไปเป็นธรรมทูตในหลายๆ ประเทศเช่น ปาปัวนิวกินี (1968) โมริเชียส (1969) ฟิจิ (1973) ตองกา (1989) แทนซาเนีย (1983) มาดาร์กัสการ์ (1997) และฟิลิปปินส์ (1998) เช่นเดียวกันบรรดาภราดาจากทวีปอาฟริกาขยายตัวไปในประเทศไฮติ (1974) สาธารณรัฐกินีเนีย (1995) บุรุนดี (2006) และเบอร์คินา ฟาโซ (2007) ในปัจจุบันภราดามงฟอร์ตคณะเซนต์คาเบรียลปรากฏตัวใน 33 ประเทศ ดำเนินการด้านพันธกิจทางการให้การศึกษาในทุกด้าน ทั้งโรงเรียนประถม มัธยม มหาวิทยาลัย วิทยาลัย การศึกษาด้านเทคนิค โรงเรียนสำหรับผู้มีปัญหาทางกายและทางจิตใจ กิจกรรมด้านสังคมและสิทธิมนุษยชน การฝึกอบรมด้านศาสนาและมานุษยวิทยา และอื่นๆ อีกมาก ภราดายังคงมีส่วนร่วมให้อย่างมากในการสร้างโลกที่ยุติธรรมมากขึ้นและเป็นพี่น้องกันยิ่งขึ้น โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากพระพรพิเศษของมงฟอร์ตและความกล้าหาญอย่างไม่กลัวเกรงในด้านพันธกิจของคาเบรียล เดแอ

3. พันธกิจในแนวมงฟอร์ตในปัจจุบัน การให้การศึกษาแบบไร้พรมแดน

สังคายนาวาติกันที่สองเรียกร้องให้ทำการฟื้นฟูและปรับเปลี่ยน (aggiornamento) ในทุกระดับ คณะกรรมาธิการรู้สึกได้ถึงความเป็นจำเป็นแล้วในพันธกิจการจัดการศึกษาของตน แม้ก่อนที่พระศาสนจักรจะเรียกร้อง ตั้งแต่ ค.ศ. 1959 กรรมาธิการเบรียล มารีรี่ ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งอัคราธิการอยู่ ได้เชิญชวนคณะฯ ให้ดูสัญญาณของกาลเวลาและใคร่ครวญถึงกระบวนการฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนว่า

“ตามแนวทางที่การจัดการศึกษากำลังวิวัฒนาการไปทั่วโลก เราจำเป็นต้องทำการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการจัดการศึกษาของเรามากยิ่งขึ้น ขึ้นและบรรดานักการศึกษาได้รับการฝึกฝนในสาขาวิชาต่างๆ กว้างขวางยิ่งขึ้นไปโดยมีความหลากหลายทางค่านิยมต่างๆ เพื่อปรับให้เข้ากับช่วงเวลาของเรา... ความล้าหลังอย่างมากในการเรียนรู้ด้านวิชาการทั้งด้านศาสนาและฝ่ายโลก และการเข้าใจถึงวัฒนธรรมต่างๆ โดยทั่วไปแล้วรู้สึกกันมากในหมู่ภราดาหนุ่มๆ ของเรา มากกว่าที่เคยเป็นเมื่อ 30 หรือ 40 ปีก่อน”

กฎแห่งชีวิตและธรรมนูญได้รับการทบทวนเพื่อให้เหมาะสมกับความจำเป็นใหม่ๆ สมัชชาคณะครั้งต่อๆ มาได้ให้ทิศทางที่จำเป็นต่างๆ ในกระบวนการฟื้นฟูนี้ เช่นสมัชชาคณะครั้งที่ 27 (1989) เน้นว่าคณะทั้งคณะเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อพันธกิจด้านความเป็นศาสนจักรของการแพร่ธรรมในโลกในช่วงเวลานี้

- ด้วยการมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยด้านการเป็นผู้นำทางการศึกษาและ
- การอุทิศตนเชิงประกาศต่อความยุติธรรม

สมัยซาคณะครั้งอื่นๆ อธิบายหัวเรื่องเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น

สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อพันธกิจด้านการจัดการศึกษาของภราดาในหลายๆ ทาง ความจำเป็นทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนไป จำนวนภราดาในประเทศต่างๆ ทางซีกโลกภาคเหนือลดน้อยลงเรื่อยๆ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและองค์ประกอบอื่นๆ ส่งอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ด้วย แต่ละภาคพื้นของคณะฯสนองตอบต่อสิ่งนี้ต่างกันไปโดยเริ่มตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ในกระบวนการเช่นนี้ พันธกิจด้านการจัดการศึกษาของภราดาได้ข้ามเขตแดนต่างๆ ของการจัดการศึกษาเชิงสถาบันเพื่อสนองตอบต่อความต้องการอันหลากหลายมากมายในโลก ตัวอย่างที่สำคัญบางตัวอย่างจากภาคพื้นต่างๆ คือ

ก. การเปลี่ยนแปลงในทวีปอเมริกา

- การปฏิวัติเงียบและรายงานจากคณะกรรมการผู้ปกครองในประเทศคานาดาจากผลของการทำให้เป็นไปตามโลกธรรมของระบบการศึกษาในทศวรรษที่ 1960 มีผลกระทบอย่างเด่นชัดต่อการศึกษาคาทอลิก สถาบันการศึกษาต่างๆ ของภราดา คณะเซนต์คาเบรียลก็มีผลกระทบจากการปฏิรูปนี้ไปด้วย ภราดาที่รู้สึกสบายๆ ในฐานะเจ้านายผู้เดียวในชั้นเรียน ถูกบังคับให้สอนบทเรียนพิเศษต่างๆ ในหลายชั้นเรียน ครูใหญ่ที่เคยเป็นใหญ่ในโรงเรียนของตน ในทันใดกลายเป็นหัวหน้าที่ต้องเดินทางของ 3 โรงเรียน
- บรรดาภราดาทำงานน้อยลงเรื่อยๆ ใน “โรงเรียนของตน” แต่ร่วมมือกับนักบวชชายหญิงอื่นๆ และบรรดาฆราวาสร่วมงานในกิจกรรมร่วมกันที่กว้างขวาง พวกเขามอบโรงเรียนจำนวนหนึ่งให้ผู้อื่น โรงเรียนอื่นๆ เปลี่ยนสถานภาพของตนไปเป็นโรงเรียนช่วยเหลือ โดยมีฆราวาสเป็นหัวหน้า

- บรรดาภรรดาที่เกษียณจากสถาบันการศึกษาหันไปทำงานด้านสังคมและฝ่ายจิต บางคนเข้าไปในด้านที่ยังไม่ได้สำรวจกัน ตัวอย่างเช่น
 1. ในค.ศ. 1977 ภรรดาโรมัง ลองดรี อดีตอัคราธิการได้ตั้ง Informat เอเยนต์ที่เชี่ยวชาญเพื่อช่วยสถาบันศาสนาต่างๆ ในพระศาสนาจักรให้เข้าถึงความเป็นไปได้ต่างๆ อันไร้ขอบเขตของเทคโนโลยีด้านสื่อสารข้อมูลที่กำลังก่อตัวขึ้น
 2. ในค.ศ. 1980 ภรรดาท่านหนึ่งที่ตาบอดมาเป็นเวลานาน ได้สร้างบริการแนะแนวทางโทรศัพท์เพื่อคนตาบอด พิจารผู้สูงวัยและคนอื่นๆ ที่มีความจำเป็นที่สุด
 3. ในค.ศ. 1990 บ้านฝึกอบรมขั้นต้นดั้งเดิมถูกเปลี่ยนไปเป็นศูนย์กลางเพื่อผู้ติดยาเสพติด โดยให้ที่พักและการรักษาแก่พวกเขา
 4. ค่ามาแซลได้เริ่มต้น le Project Families โดยอนุญาตให้ครอบครัวยากจนมาพักผ่อนครั้งละ 1 อาทิตย์ในกระท่อมขนาดครอบครัว
 5. จากการฟื้นฟูในประเทศบราซิล บรรดาภรรดาเปลี่ยนจากระบบโรงเรียนอย่างเป็นทางการไปสู่การดูแลและให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสที่สุด ฝึกอาชีพสำหรับเยาวชน จัดอาหารและการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับเด็กๆ ในสลัมหรือเด็กข้างถนน และงานอภิบาลเป็นงานริเริ่มใหม่

ข. พัฒนาการในยุโรป

- ในประเทศอังกฤษ ภรรดาดาเนียล แพร์วส์สร้างกลุ่มความเชื่อถือต่างๆ ที่เซาท์ฮอล ชายกรุงลอนดอนซึ่งมีประชากรประมาณ

70,000 คน โดยส่วนมากเป็นผู้อพยพจากเอเชียและแอฟริกาซึ่งมีความเชื่อถือทางศาสนาต่างกันไป

- ที่เบลเยียม การดูแลโรงเรียนได้รับการถ่ายโอนไปสู่บรรดาผู้ร่วมงานด้วยความสำเร็จ บรรดาภราดาได้รับพิชชอบด้านการจัดกิจกรรมและการแนะนำเยาวชน
- ในประเทศสเปน บรรดาภราดาเริ่มให้การฝึกอาชีพแก่ผู้ใหญ่ที่ตาบอดพร้อมไปกับหอพักในค.ศ. 1966
- ในค.ศ. 1990 โรงเรียน 4 แห่งในประเทศสเปนเริ่มเปิดโรงเรียนภาคค่ำให้กับผู้ปกครองโดยให้การฝึกฝนในด้านจิตวิทยา หลักการสอนและบทเรียนในด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครอง
- ในประเทศฝรั่งเศส ภราดามากมายทำงานอย่างเต็มที่ในด้าน การฝึกฝนนักการศึกษาในระดับประถมและมัธยมในสังฆมณฑล Clermont-Ferrand, Angers, Lille และ Nantes
- มีภราดาอื่นๆ ที่มีบทบาทผู้นำในการศึกษาในฝรั่งเศสทั้งในระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย เช่น ภราดาฌอง ฟริอ็องท์ เป็นผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการสถาบันการนำคณิตศาสตร์ไปใช้ ภราดา Roger Texier เป็นผู้อำนวยการสถาบันการฝึกอบรมอาจารย์ และภราดามีเกล ตาเยเป็นผู้อำนวยการศูนย์ภาษาที่มหาวิทยาลัยคาทอลิกที่อ็องเอร์
- ในประเทศอิตาลี บรรดาภราดาได้สร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุน การเริ่มชีวิตใหม่และงานอภิบาลสำหรับเยาวชนที่มีความเสี่ยง
- หุ้นส่วนและแหล่งระดมทุนสำหรับโครงการต่างๆ ในแอฟริกาและเอเชียถูกตั้งขึ้นโดยบรรดาภราดาในหลายประเทศ

ก. การริเริ่มในทวีปอาฟริกา

- ในค.ศ. 1971 บรรดาภราดาเริ่มตั้งโรงเรียนแห่งแรกสำหรับคนหูหนวกในตอนกลางอาฟริกาทั้งหมดที่คองโก (บราซิลชาวิล) จากนั้นก็ตามด้วยโรงเรียนคนตาบอดในค.ศ. 1981
- ในค.ศ. 1990 โครงการการศึกษาสำหรับเด็กเร่ร่อนที่ Bangui ภายใต้อาณัติชื่อว่า Sara Mbi Gazo (ช่วยให้ฉันเป็นผู้ใหญ่)
- ที่บูทาเร ภราดา เรเน ลิมาร์ต อดีตที่ปรึกษาคณะฯ เป็นผู้อำนวยการองค์กรที่จัดการศึกษาต่อเนื่องให้กับผู้ไร้โอกาส
- ในค.ศ. 1985 ภราดาจากประเทศอินเดีย ได้เริ่มโรงเรียนการเกษตรที่ Rujewa ประเทศแทนซาเนีย โรงเรียนพิเศษสำหรับคนหูหนวกเริ่มขึ้นใน ค.ศ. 2008
- ศูนย์สังคมและวัฒนธรรมที่ Toamasina ในมาดากัสการ์กำลังง่วนอยู่กับงานพัฒนาและเสริมพลังชุมชน

ง. ความหลากหลายในบรรดาแขวงต่างๆ ในประเทศอินเดีย

บรรดาภราดาส่วนมากง่วนอยู่กับการให้การศึกษาในระดับประถม มัธยมและเทคนิคพร้อมกับดูแลหอพักเด็กและบ้านเด็กกำพร้า ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 ภราดาได้ทำให้พันธกิจทางการศึกษาหลากหลายขึ้นในหลายๆ ด้าน ด้วยแนวทางต่างๆ เพื่อความจำเป็นของส่วนที่เปราะบางที่สุดของสังคม

- สถาบันเซนต์หลุยส์สำหรับคนหูหนวกตาบอดที่เมืองมัทราซ ได้ขยายออกไปเป็นการศึกษาระดับสูง และเป็นการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งเดียวในเอเชีย สถาบันการศึกษาและฝึกฝนผู้พิการอื่นๆ ได้ปรับตัวสนองความจำเป็นใหม่ๆ เช่น ภราดา V.K. George ริเริ่มวิทยาลัยครูที่ตุรา เป็นการศึกษาพิเศษ การศึกษาที่รวมไปกับชุมชนในระดับต่างๆ เป็นแบบอย่างของพันธกิจของ

สถาบัน/องค์กรเหล่านี้ MCDS ที่เมืองเซนนัย ริเริ่มโดยภราดา แพททริก คือ องค์กรชุมชนของค์กรหนึ่ง

- ในค.ศ. 1974 ภราดา ซีเอ็ม ยอแซฟ ออกจากงานสถาบัน ตามประเพณีนักบวชไปร่วมชีวิตกับคนยากจนใน “หมู่คณะร่วม (Inserted community)” ที่บ้านเปาตาในรัฐปีฮาร์ “การทดลองที่เปาตา” เป็นกระบวนการพิเศษที่ไม่เหมือนใครในด้านการเสริมพลังให้ชนบท สิ่งนี้เป็นแรงบันดาลใจต่อกลุ่มอื่นๆ ให้ดำเนินตามในแบบเดียวกัน งานของภราดา ยอแซฟ ยอห์นที่อายัน โปรูวัยในรัฐทามิลนาดู เป็นแบบอย่างถึงวิธีการแบบมงฟอร์ต ในการ “อยู่กับคนยากจน” ในแขนงอื่นๆ
- ใน ค.ศ. 1979 แชนอินเดียมกลาง ภายใต้การนำของภราดา เฟลิกซ์ อติตที่ปรึกษาคณะฯ ได้เริ่ม Snehanilayam (บ้านแห่งความรัก) ที่สุรียเปต เพื่อผู้สูงวัยและผู้ยากจนใกล้สิ้นใจ
- ใน ค.ศ. 1983 ภราดาแมทธิว เอ็มเคกับภราดาอื่นๆ ได้เริ่ม “หมู่คณะร่วม” กับชุมชนเผ่าชวาราที่หมู่บ้านมานาปุรัมในรัฐอันดราปราเดช โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมพลังพัฒนาการทางการเมืองและเศรษฐกิจ ปัจจุบันโครงการรวมไปถึงโรงเรียนมัธยมเฉพาะสำหรับเด็กๆ ในชุมชนเผ่าด้วย
- ภราดาโจส ดาเนียลสอนความเป็นผู้นำแก่คริสตชนจัณฑาล (Dalit) เพื่อการมีสิทธิเท่าเทียมกันในด้านการศึกษาและอาชีพการงาน
- หลายๆ โรงเรียนของภราดาที่ดำเนินการเพื่อชนชั้นกลางและชั้นสูงจะอุปถัมภ์โรงเรียนน้องหรือโครงการนอกสถานที่เพื่อคนยากจนและผู้ตกขอบสังคม ตัวอย่างที่ดีคือโรงเรียนเพื่อเด็กๆ ชาวเผ่าที่หมู่บ้านคัมพูทิกิโดยโรงเรียนมงฟอร์ตเยอร์การ์ด ที่ภราดา ยอร์ช คาลันกอดบุกเบิก การศึกษาในฐานะเป็นสิทธิ

พื้นฐานที่รัฐบาลออกกฎหมายออกมาเป็นความท้าทายต่อสถาบันแบบนี้ในปัจจุบันนี้

- ในค.ศ. 1990 ทรานดาซีเรียคได้เริ่ม “มงฟอร์ตนิลาัยม” บ้านเด็กที่มีความเสี่ยงเช่นเด็กเร่ร่อน ที่เมืองไฮเดราบัด ในปีเดียวกัน ทรานดาวาเกิส เทคนาด ได้เริ่ม “หมู่คณะร่วม” ร่วมกับบรรดาสมาชิกจากคณะนักบวชอื่นๆ และฆราวาสที่มิชชันนารี เมืองไฮเดราบัด โดยเรียกว่าเครือข่ายการริเริ่มของชาวบ้าน (PIN) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการจัดการ การศึกษาและการเสริมพลังต่อคนยากจนในเขตเมืองในสลัมต่างๆ 60 แห่ง รวมทั้งโรงเรียนประถม 26 โรงที่อยู่ในชุมชนสลัมด้วย
- ศูนย์ฝึกฝนด้านเทคนิคต่างๆ ได้ปรับตนเองให้เหมาะสมกับความจำเป็นของโลกาภิวัตน์ โดยการขยายการบริการให้รวมไปถึงบรรดาเยาวชนที่เปราะบางที่สุดมิใช่เพียงในสถาบันเท่านั้นแต่รวมทั้งคนภายนอกด้วย บ้านเด็กในเมืองไฮเดราบัดเป็นตัวอย่างที่ไม่เหมือนใครของการปรับตัวเพื่อเปลี่ยนสภาพการณ์ต่างๆ ในด้านการให้การศึกษาด้านเทคนิค ต้องขอขอบคุณต่อความสร้างสรรค์และความกล้าหาญอย่างไม่หวาดหวั่นของทรานดาโจสเวทที่คัดติล
- กลุ่มสิทธิเด็ก (MCRM) เริ่มที่ไฮเดราบัดในค.ศ. 2005 โรงเรียนเทคนิคมงฟอร์ตบาลาซา ได้พัฒนารูปแบบที่สำเร็จเพื่อให้มั่นใจว่าสิทธิเด็กเข้าถึงเด็กๆ ที่เปราะบางที่สุดในแถบชนบทด้วยการระดมชาวบ้านระดับรากหญ้า
- สถาบันลัมปูนาให้การฝึกอบรมผู้แนะแนวและนักจิตบำบัดเพื่อการดูแลด้านจิตวิทยาและการฝึกอบรมเริ่มโดยแขวงเยอรม์การ์ดที่เมืองบังกาลอร์ใน ค.ศ. 1995 ในระดับวิทยาลัยที่สอนระดับ ป.โท และ ป.เอก ในสาขาจิตวิทยาและการแนะแนวใน ค.ศ. 1998

- ความเป็นผู้นำทางศาสนาและสังคมกลายเป็นอีกด้านหนึ่งของการมีส่วนร่วมเป็นพิเศษของบรรดาภราดาในประเทศอินเดีย ภราดามานี แมคคูนแนล อดีตที่ปรึกษาคณะฯ มีบทบาทเป็นศูนย์กลางของผู้นำของนักบวชในประเทศอินเดีย
- อัตลักษณ์ของนักบวชที่เป็นภราดาและการฝึกอบรมทางเทววิทยาและด้านชีวิตจิตเป็นด้านที่บรรดาภราดาเป็นผู้นำในอินเดีย วิทยาลัยวิชาตีพด้านเทววิทยาและสภานักบวชที่เป็นภราดา ระดับชาติแห่งอินเดีย (NARBI) นั้นเริ่มต้นและพัฒนาโดยภราดา คณะเซนต์คาเบรียลเป็นส่วนใหญ่
- การศึกษาด้านกฎหมายและทนายความเพื่อเป็นวิธีการนำความยุติธรรมไปสู่คนจนเป็นด้านที่ค่อนข้างใหม่ของการมีส่วนร่วมโดยภราดาในปัจจุบัน

จ. เอเชียอาคเนย์

- แขวงประเทศไทยเป็นแขวงแรกที่ทำกรประเมินความบรรลุผลของจุดมุ่งหมายต่างๆ ของการศึกษาคณะเซนต์คาเบรียลในบรรดาโรงเรียน สิ่งนี้ก่อให้เกิดการปฏิรูปขนานใหญ่ทางการบริหาร
- ในค.ศ. 1969 ภราดาเบอร์นาร์ด แมรี ได้ก่อตั้งวิทยาลัยอัสสัมชัญธุรกิจกรุงเทพฯ ขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการรับรองรับรองในอีก 3 ปีต่อมาในชื่อ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (ABAC) ใน ค.ศ. 1990 ABAC ได้รับการยกสถานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย โดยมีภราดามาร์ติน โกมลมาศผู้อยู่เบื้องหลังผลงานนี้ เป็นอธิการบดีท่านแรก

- ภราดาคาเบรียล พูเซได้ทำงานกับบรรดาผู้ลี้ภัยจากประเทศลาว ที่ค่ายบ้านวินัยในทศวรรษที่ 1990 ยังมีภราดาอื่นๆ ที่ทำงานกับผู้ป่วยโรคเรื้อนและผู้ป่วยไทรในสวนอื่นๆ อีกด้วย
- บ้านเด็กที่สิงคโปร์และมาเลเซียก้าวหน้าไปอย่างมากในการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือเพื่อความยั่งยืน การศึกษาด้านเทคนิคสำหรับเด็กหญิงเป็นอีกด้านหนึ่งของลำดับความสำคัญในสถาบันเหล่านี้
- ศูนย์มงฟอร์ตสิงคโปร์ได้กระทำงานมากมายเพื่อส่งเสริมชีวิตจิตของมงฟอร์ตและพระพรพิเศษของพระศาสนจักรในประเทศ

สรุป

การเริ่มสหัสวรรษที่สามเปิดสู่ความท้าทายและโอกาสต่างๆ สำหรับภราดาคณะเซนต์คาเบรียลในด้านพันธกิจแก่นของการให้การศึกษา ข้อสรุปสั้นๆ ช่างบนจากประวัติศาสตร์ของคณะฯเป็นเครื่องชี้ถึงความกล้าหาญ การอุทิศตนและจิตตารมณ์ของการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในคณะเมื่อเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ในอดีต สิ่งนี้เป็นมรดกที่ควรรักษาไว้และนำไปใช้อย่างสร้างสรรค์เพื่อเผชิญหน้ากับระบบใหม่ของโลกที่กำลังเกิดขึ้น โดยต้องไม่หลงไปจากวิสัยทัศน์ในการก่อตั้งของมงฟอร์ตและคาเบรียล เดอแอดด้วย

ภาคผนวก 2

เครื่องมือต่างๆ ระดับนานาชาติ

เพื่อการให้
การศึกษา

ชุมชนนานาชาติยอมรับว่าสิทธิในการได้รับการศึกษานั้นสำคัญที่สุด เพื่อบรรลุสิทธิมนุษยชนข้ออื่นๆ โดยรวมทั้งสิทธิเพื่อการพัฒนาด้วย ดังนั้น เครื่องมือทางกฎหมายที่วางมาตรฐานสากลจึงเริ่มด้วยปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน (1948) ที่ถือว่าสิทธิที่จะได้รับการศึกษานั้นเป็นเสมือนหัวใจ พวกเขาทั้งหมดพูดถึงถึงการส่งเสริมและการพัฒนาสิทธิของมนุษย์ทุกคนเพื่อให้สนุกสานกับการได้เข้าถึงการศึกษามีคุณภาพดี โดยไม่มีการกีดกันหรือแบ่งแยก

กฎหมายระดับชาติทั่วโลกเกี่ยวกับการจัดการศึกษาส่วนมาก ต่างถือตามพันธสัญญาเหล่านี้เพื่อว่าข้อผูกมัดของรัฐจะได้บรรลุผลด้วยการบรรลุสัญญาเหล่านี้เข้าไปในระบบกฎหมายของตน ยังมีคำประกาศ ข้อเสนอแนะ ปฏิญญา และแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่ไม่บังคับใช้แต่เป็นพันธะทางศีลธรรมต่อรัฐและองค์กรทางการศึกษาอื่นๆ เช่น ภารดา มงฟอร์ต คณะเซนต์คาเบรียล

การรวบรวมเอกสารที่สำคัญที่เป็นเครื่องมือต่างๆ ทางการศึกษาของสหประชาชาติและยูเนสโก รวมไปถึงข้อประกาศและปฏิญญาต่างๆ นี้ ก็เพื่อให้ข้อมูล สั่งสอนและก่อให้เกิดการอุทิศตนจากบรรดาผู้บริหารการศึกษาในแนววมงฟอร์ตทั้งหมด เพราะว่าการจัดการศึกษาแบบบูรณาการและเปิดกว้างเพื่อความยุติธรรมและการเป็นพี่น้องกันในโลกซึ่งเครื่องมือสากลเหล่านี้ส่งเสริมก็เป็นจุดประสงค์ของการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ตด้วยเช่นกัน จุดประสงค์นี้แสดงออกอยู่ในทิศทางการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ตแล้ว

ก. กฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งสหประชาชาติรับรอง

1. ปฏิญญาสากลด้านสิทธิมนุษยชน (1948)

มาตรา 26 (สิทธิในการได้รับการศึกษา)

1. ทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา การจัดการศึกษาจะต้องให้เปล่า ในชั้นเบื้องต้นและขั้นพื้นฐาน การศึกษาเบื้องต้นเป็นการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพจะต้องให้ทุกคนเข้าถึงได้เท่าเทียมกันบนพื้นฐานของคุณธรรม
2. ทิศทางการจัดการศึกษานั้นเพื่อการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ของบุคลิกภาพมนุษย์และเพื่อสนับสนุนการให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาจะส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและมิตรภาพในหมู่ชาติต่างๆ เชื้อชาติและกลุ่มศาสนาต่างๆ ทั้งหมด และจะส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของสหประชาชาติเพื่ออ้าวงไว้ซึ่งสันติภาพ
3. ผู้ปกครองมีสิทธิพื้นฐานในการเลือกรูปแบบการศึกษาเพื่อลูกๆ ของตนเอง

2. อนุสัญญาสากลในเรื่องการกำจัดกีดกันทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ (1965)

มาตรา 5 (ไม่กีดกันในสิทธิเฉพาะต่างๆ)

ภาคีรัฐต่างๆ ดำเนินการห้ามและกำจัดกีดกันทางเชื้อชาติทุกรูปแบบและรับประกันสิทธิของทุกคนโดยไม่มีข้อแตกต่างทางเชื้อชาติ ผิวสี หรือเผ่าพันธุ์ ให้มีความเท่าเทียมกันด้านกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการไต่ยุติกับบรรดาสิทธิเหล่านี้คือ

- จ) สิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะคือ

5) สิทธิที่จะได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม

มาตรา 7 (มาตรการแก้ไข)

ภาครัฐต่างๆ ดำเนินการใช้มาตรการต่างๆ ในทันทีและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการสอน การให้การศึกษา วัฒนธรรมและข้อมูลข่าวสาร โดยมีเป้าหมายเพื่อต่อสู้กับอคติต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การกีดกันทางเชื้อชาติและส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับความเห็นของผู้อื่นและมีมิตรภาพในหมู่ชาติพันธุ์และเชื้อชาติหรือกลุ่มชนเผ่าต่างๆ รวมทั้งป่าวประกาศถึงจุดมุ่งหมายและหลักการต่างๆ ของกฎบัตรสหประชาชาติ คำประกาศเรื่องสิทธิมนุษยชน คำประกาศเรื่องการจัดทุกรูปแบบของการกีดกันเชื้อชาติและข้อตกลงนี้

3. อนุสัญญาสากลทางสิทธิต่างๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (1966)

มาตรา 13 (สิทธิในการได้รับการศึกษา)

1. ภาครัฐต่างๆ ในพันธสัญญานี้รับรองสิทธิทางการได้รับการศึกษาของทุกคน รัฐต่างๆ ยินยอมว่าการศึกษาจะเป็นไปในทิศทางเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่ และสำนึกต่อศักดิ์ศรีของมัน และจะส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รัฐต่างๆ เห็นพ้องต้องกันว่าการจัดการศึกษาจะทำให้บุคคลทุกคนมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมเสรี ส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและมีมิตรภาพในหมู่ชาติและทุกเชื้อชาติทั้งชนเผ่าและกลุ่มศาสนา และส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของสหประชาชาติเพื่ออารังไว้ซึ่งสันติภาพ

2. ภาครัฐต่างๆ ในพันธสัญญานี้รับรองว่า เพื่อที่สิทธินี้จะประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่นั้น
- ก) การศึกษาระดับประถมจะเป็นการศึกษาภาคบังคับและให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับทุกคน
 - ข) การศึกษาระดับมัธยมที่มีรูปแบบต่างกันไป รวมทั้งด้านเทคนิคและสายอาชีพระดับมัธยม จะได้รับการจัดตั้งให้ทุกคนเข้าถึงและมีอยู่ทั่วไปด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมและโดยเฉพาะการแนะนำเชิงก้าวหน้าในด้านการศึกษาที่ให้เปล่า
 - ค) การศึกษาระดับสูงนั้นทุกคนควรเข้าถึงได้อย่างทัดเทียมกันบนพื้นฐานของขีดความสามารถ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมและโดยเฉพาะด้วยการแนะนำเชิงก้าวหน้าต่อการศึกษาที่ให้เปล่า
 - ง) การศึกษาขั้นพื้นฐานจะได้รับการส่งเสริมหรือเพิ่มจำนวนให้มากขึ้นเท่าที่เป็นไปได้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ได้เรียนหรือเรียนระดับประถมไม่จบ
 - จ) ดำเนินการพัฒนาระบบโรงเรียนในทุกระดับเสมอ ตั้งระบบร่วมมือกันขึ้นมาอย่างเพียงพอ และสภาพทางวัตถุในด้านการสอนจะได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ
3. ภาครัฐต่างๆ ในพันธสัญญานี้ดำเนินการเพื่อให้ความเคารพต่อเสรีภาพของบรรดาผู้ปกครอง และถ้าเป็นไปได้แล้ว มีการคุ้มครองทางกฎหมายเพื่อเลือกโรงเรียนให้ลูกของตนนอกเหนือไปจากโรงเรียนที่รัฐตั้งขึ้น โดยสอดคล้องกับมาตรฐานต่ำสุดที่รัฐกำหนดไว้ และให้ความมั่นใจด้านการให้การศึกษาทางศาสนา

และศีลธรรมของบรรดาเด็กๆ ที่สอดคล้องกับความเชื่อถือของพวกเขา

4. ไม่มีส่วนใดของมาตรานี้จะถูกตีความไปในทางที่จะขัดขวางเสรีภาพส่วนบุคคล และองค์กรต่างๆ ที่ก่อตั้งและจัดการสถาบันทางการศึกษาทั้งหลาย ยึดถือเสมอต่อการปฏิบัติตามหลักการต่างๆ ที่มีเขียนไว้ในย่อหน้า 1 ของมาตรานี้และกับข้อกำหนดที่ว่า การศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านี้จะสอดคล้องต่อมาตรฐานต่ำสุดที่รัฐอาจกำหนดไว้

มาตรา 14 (การนำการศึกษาในระดับประถมไปปฏิบัติ)

แต่ละภาครัฐในพันธสัญญานี้ โดยตอนเริ่มตั้งเป็นรัฐยังไม่สามารถจัดการศึกษาภาคบังคับระดับประถมแบบให้เปล่าในเขตเมืองหรือดินแดนอื่นๆ ภายใต้การดูแลโดยรัฐของตน จะดำเนินการภายใน 2 ปีด้วยการวางแผนการและดำเนินการอย่างละเอียดเพื่อนำไปปฏิบัติในเชิงก้าวหน้าภายในเวลาที่สมเหตุสมผล โดยระบุไว้ในแผนการของหลักการจัดการศึกษาภาคบังคับที่ให้เปล่ากับทุกคน

4. อนุสัญญาในด้านการกำจัดการกีดกันสตรีทุก รูปแบบ (1979)

มาตรา 10 (สิทธิที่จะได้รับการศึกษา)

ภาครัฐจะมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อกำจัดการกีดกันสตรี เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าสตรีมีสิทธิเท่าเทียมกันกับบุรุษในด้านการศึกษา และโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดความมั่นใจบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย

- ก) ใช้เงื่อนไขเดียวกันสำหรับอาชีพและการแนะแนวด้านอาชีพ เพื่อการเข้าถึงการศึกษาต่างๆ และเพื่อจะได้รับวุฒิบัตรจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ทุกประเภททั้งในชนบทและในเขตเมือง ความเท่าเทียมกันนี้จะมั่นใจได้ในการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน ระดับทั่วไป ระดับเทคนิค สายอาชีพและการศึกษาระดับเทคนิคขั้นสูง รวมทั้งด้านการฝึกอาชีพทุกชนิด
- ข) สามารถเข้าถึงหลักสูตรเดียวกัน การสอบเดียวกัน มีครูสอนที่มีคุณวุฒิมาตรฐานเดียวกันและบริเวณโรงเรียนและเครื่องมือที่มีคุณภาพเดียวกัน
- ค) กำจัดความคิดต่างๆ แบบเก่าๆ เกี่ยวกับบทบาทชายและหญิงในทุกระดับและทุกรูปแบบของการศึกษาออกไปและกระตุ้นสหศึกษาและการศึกษาแบบอื่นๆ ซึ่งจะทำให้จุดมุ่งหมายนี้สำเร็จลง และโดยเฉพาะ ทบทวนหนังสือเรียนและโครงการต่างๆ ของโรงเรียนและการปรับวิธีการสอนต่างๆ
- ง) มีโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากทุนการศึกษาและทุนอื่นๆ
- จ) มีโอกาสเหมือนกันที่จะเรียนในโครงการต่างๆ ทางการศึกษาต่อเนื่อง รวมทั้งโครงการการศึกษาผู้ใหญ่และโครงการอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะโครงการที่มุ่งเพื่อลดช่องว่างทางการศึกษาที่มีอยู่ระหว่างชายและหญิงลงให้เร็วที่สุด
- ฉ) ลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันของนักเรียนหญิงและจัดโครงการต่างๆ สำหรับเด็กหญิงและสตรีที่ออกจากโรงเรียนเร็วก่อนวัย

- ข) มีโอกาสเหมือนกันที่จะเข้าร่วมในด้านกีฬาและพลศึกษา
- ข) เข้าถึงข้อมูลทางการศึกษาเฉพาะ เพื่อช่วยให้มั่นใจด้านสุขภาพและความสมบูรณ์พูนสุขของครอบครัว รวมทั้งข้อมูลและการแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

มาตรา 14 (สตรีในชนบท)

2. ภาครัฐจะใช้มาตรการอันเหมาะสมทุกอย่างเพื่อกำจัดการกีดกันสตรีในชนบทต่างๆ เพื่อให้ความมั่นใจถึงพื้นฐานทางความเท่าเทียมของชายและหญิงที่เข้าร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาชนบท และโดยเฉพาะจะให้ความมั่นใจต่อสตรีเหล่านี้ถึงสิทธิของพวกเธอด้วย

- ง) ได้รับการฝึกอบรมและการศึกษาทุกชนิด ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเขียนได้ทางด้านการงาน และรวมทั้งการได้ประโยชน์จากการให้บริการต่างๆ ด้านชุมชนและด้านบริการขยาย เพื่อเสริมความชำนาญทางเทคนิคของพวกเขา

5. อนุสัญญาด้านสิทธิเด็ก (1989)

มาตรา 28 (สิทธิทางการศึกษา)

1. ภาครัฐรับรองสิทธิของเด็กในด้านการศึกษา โดยคาดหวังว่าสิทธิข้อนี้จะสำเร็จในเชิงก้าวหน้า และบนพื้นฐานของการมีโอกาสเท่าเทียมกัน ภาครัฐต่างๆ จะ

- ก) ทำให้การศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับและให้เปล่ากับทุกคน

- ข) สนับสนุนการพัฒนาารูปแบบต่างๆ ของการศึกษาระดับมัธยม รวมทั้งการศึกษาทั่วไปและสายอาชีพด้วย ทำให้เด็กทุกคนได้รับและเข้าถึง และใช้มาตรการอันเหมาะสม เช่น การเริ่มการศึกษาแบบให้เปล่า และเสนอเงินช่วยเหลือในกรณีจำเป็น
- ค) ทำให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับสูงบนพื้นฐานของขีดความสามารถโดยใช้วิธีการอันเหมาะสมทุกอย่าง
- ง) ทำให้เด็กๆ ทั้งหมดเข้าถึงและมีข้อมูลและได้รับการแนะแนวด้านการศึกษาและด้านอาชีพ
- จ) มีมาตรการเพื่อส่งเสริมการมาเรียนที่โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันลง

2. ภาครัฐจะใช้มาตรการอันเหมาะสมควรทุกอย่างเพื่อให้มั่นใจว่าการใช้วินัยในโรงเรียนนั้นสอดคล้องกับศักดิ์ศรีมนุษย์ของเด็กและสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

3. ภาครัฐจะส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมมือระดับสากลในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะมีเป้าหมายเพื่อเอื้อต่อการกำจัด การไร้การศึกษาและการอ่านเขียนไม่ได้ทั่วโลกและอำนวยความสะดวกในด้าน การเข้าถึงความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคนิค และวิธีการสอนสมัยใหม่ต่างๆ ในเรื่องนี้ต้องคำนึงโดยเฉพาะต่อความจำเป็นต่างๆ ของบรรดาประเทศที่กำลัง พัฒนา

มาตรา 29 (จุดประสงค์ทางการศึกษา)

1. ภาครัฐยอมรับว่าการศึกษารองเด็กจะมีทิศทางเพื่อ
 - ก) พัฒนาการด้านบุคลิกภาพ พรสวรรค์และขีดความสามารถทางสมองและกายภาพของเด็กให้สมบูรณ์ที่สุด
 - ข) พัฒนาความเคารพต่อผู้ปกครองเด็ก อัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของพวกเขา ภาษาและค่านิยมต่างๆ ค่านิยมทั้งหลายของประเทศที่เด็กเคยอาศัยอยู่ ประเทศดั้งเดิมของเด็ก และต่อความศิวิไลซ์ต่างๆ ที่แตกต่างไปจากของเด็กเอง
 - ค) ตระเตรียมเด็กเพื่อชีวิตที่รับผิดชอบในสังคมเสรี ด้วยจิตตารมณ์ของความเข้าใจ สันติภาพ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเท่าเทียมทางเพศ และมิตรภาพในหมู่ชาติต่างๆ ชนเผ่า กลุ่มชาติพันธุ์และศาสนาและชนพื้นเมือง
 - ง) พัฒนาการให้ความเคารพต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

2. ไม่ตีความส่วนใดของมาตรานี้หรือมาตรา 28 ไปในทางกีดกันเสรีภาพส่วนบุคคลและกลุ่มต่างๆ เพื่อจัดตั้งและจัดการสถาบันทางการศึกษา ปฏิบัติตามหลักการต่างๆ ที่เขียนไว้ในย่อหน้า 1 ของมาตรานี้ และต่อข้อกำหนดที่การศึกษาตามสถาบันต่างๆ จะสอดคล้องต่อมาตรฐานขั้นต่ำตามที่ภาครัฐอาจเขียนไว้เสมอ

มาตรา 30 (สิทธิของชนกลุ่มน้อยและเด็กพื้นเมือง)

ในรัฐที่ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อยต่างๆ ด้านศาสนาหรือภาษา หรือมีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ เด็กจากชนกลุ่มน้อยเหล่านั้นหรือจากกลุ่มชนพื้นเมืองจะต้องไม่ถูกปฏิเสธสิทธิในชุมชนต่อกลุ่มสมาชิกของเด็ก เพื่อชื่นชมกับ

วัฒนธรรมของเด็ก ความก้าวหน้าและการปฏิบัติศาสนาของเด็กเอง หรือใช้ภาษาของพวกเขา

6. อนุสัญญาสากลในด้านการปกป้องสิทธิต่างๆ ของ คนงานอพยพทั้งหมดและสมาชิกในครอบครัวของ พวกเขา (1990)

มาตรา 30 (สิทธิที่จะได้รับการศึกษา)

เด็กแต่ละคนของคนงานอพยพจะต้องมีสิทธิพื้นฐานเพื่อเข้ารับการศึกษามากน้อยตามพื้นฐานของการได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับชาติพันธุ์ต่างๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องไม่ปฏิเสธการเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนของรัฐ หรือมีขอบเขตจากเหตุผลของสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนในด้านการพักอาศัยหรือการจ้างงานของผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย หรือจากเหตุผลของความไม่แน่นอนของการพักอาศัยของเด็กในรัฐที่ว่าจ้างแรงงาน

มาตรา 45 (สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติต่ออย่างเท่าเทียมและมี อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม)

1. สมาชิกต่างๆ ของบรรดาครอบครัวของคนงานอพยพในรัฐที่จ้างแรงงาน จะได้รับการปฏิบัติต่ออย่างเท่าเทียมกับชนชาติพันธุ์ต่างๆ ของรัฐนั้นในด้านของ

- ก) การเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาและบริการต่างๆ ตามข้อกำหนดในการรับเข้าเรียนและกฎเกณฑ์อื่นๆ และการบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ข) สามารถเข้าถึงสถาบันและสถานบริการต่างๆ ด้านการแนะแนวและการฝึกอาชีพถ้าทำตามข้อกำหนดในการรับเข้าได้

- ค) เข้าถึงบริการต่างๆ ทางสังคมและสุขภาพ ถ้าทำตามข้อกำหนดต่างๆ ในโครงการนั้นๆ
- ง) เข้าถึงและเข้าร่วมในชีวิตด้านวัฒนธรรมได้

2. รัฐที่ว่าจ้างแรงงานจะทำตามนโยบายที่เหมาะสมร่วมกับรัฐดั้งเดิม โดยมุ่งเพื่ออำนวยความสะดวกในการผสมผสานเด็กๆ จากคนงานอพยพเข้าในระบบโรงเรียนท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้านการสอนพวกเขาให้เรียนรู้ภาษาของถิ่นนั้น

3. รัฐที่ว่าจ้างแรงงานจะพยายามอำนวยความสะดวกต่อเด็กๆ ของคนงานอพยพในด้านการสอนภาษาและวัฒนธรรมเดิม และในเรื่องนี้รัฐดั้งเดิมจะให้ความร่วมมือตามความเหมาะสม

4. รัฐที่ว่าจ้างแรงงานอาจจัดโครงการพิเศษในด้านการศึกษาภาษาดั้งเดิมของเด็กๆ ของคนงานอพยพ ถ้าจำเป็นอาจร่วมมือกับรัฐดั้งเดิม

7. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการต่างๆ (2006)

มาตรา 24 (สิทธิทางการศึกษา)

1. รัฐรับรองสิทธิของคนพิการต่างๆ ในการได้รับการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อว่าสิทธินี้จะเป็นจริงโดยไม่การกีดกันและบนพื้นฐานของการมีโอกาสเท่าเทียม รัฐจะจัดระบบการศึกษาแบบอำาแขนรับในทุกุกระดับและการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยมีเป้าหมายเพื่อ

- ก) พัฒนาการอย่างเต็มที่ในด้านศักยภาพของมนุษย์และสำนึกต่อศักดิ์ศรีและคุณค่าของตนเอง และส่งเสริมการให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนต่างๆ เสรีภาพขั้นพื้นฐานและความหลากหลายของมนุษย์

- ข) พัฒนาการทางบุคลิกภาพ พรสวรรค์และความสร้างสรรค์
ของคนที่พิการต่างๆ รวมไปถึงขีดความสามารถต่างๆ ทาง
ความคิดและกายภาพอย่างเต็มศักยภาพของพวกเขา
- ค) ช่วยให้ผู้พิการต่างๆ มีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพใน
สังคมเสรี

2. เพื่อให้สิทธิข้อนี้เป็นจริงขึ้น รัฐจะให้ความมั่นใจว่า

- ก) คนพิการต่างๆ จะไม่ถูกกีดกันจากระบบการศึกษาทั่วไป
บนพื้นฐานของความพิการ และเด็กๆ พิการจะไม่ถูกกัน
ออกไปจากการศึกษาระดับประถมที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
และเป็นการศึกษาภาคบังคับ หรือจากการศึกษาระดับ
มัธยมบนพื้นฐานของความพิการ
- ข) บรรดาผู้พิการต่างๆ สามารถเข้าถึงการศึกษาแบบอ้า
แขนรับ มีคุณภาพและไม่เสียค่าใช้จ่ายในระดับประถม
และการศึกษาระดับมัธยมบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันกับ
ผู้อื่นในชุมชนต่างๆ ที่คนพิการอยู่อาศัย (ค) จัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะอาดอันเหมาะสมที่แต่ละคนต้องการไว้ให้ด้วย
- ค) บรรดาผู้พิการต่างๆ ได้รับการสนับสนุนตามที่ต้องการใน
ระบบการศึกษาทั่วไป เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการ
ศึกษาอันมีประสิทธิภาพของพวกเขา
- ง) จัดมาตรการสนับสนุนต่างๆ เพื่อประสิทธิผลส่วนตัวให้
ด้วยสภาพแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์เชิงวิชาการและ
พัฒนาการทางสังคมอย่างสูงสุด โดยสอดคล้องกับ
เป้าหมายของการอ้าแขนรับเต็มที่

3. รัฐจะทำให้ผู้พิการต่างๆ ได้เรียนรู้ถึงพัฒนาการด้านทักษะชีวิตและสังคมเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมทางการศึกษาอย่างเต็มที่และเท่าเทียม และในฐานะสมาชิกของชุมชน เพื่อบรรลุสิ่งนี้รัฐจะใช้มาตรการต่างๆ อันเหมาะสมรวมทั้ง

- ก. อำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาเบรล (Braille) ภาษาเขียนตัวเลือกใหม่ รูปแบบที่ปรับเปลี่ยนไปและใหญ่ขึ้น วิธีการและรูปแบบทางการสื่อสารและทักษะด้านทิศทางและการเคลื่อนไหว และอำนวยความสะดวกด้านการสนับสนุนจากเพื่อนๆ และผู้แนะนำ
- ข) อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษามือและการส่งเสริมอัตลักษณ์ทางภาษาของชุมชนคนหูหนวก
- ค) ให้ความมั่นใจว่าการให้การศึกษาคือบุคคล และโดยเฉพาะเด็กๆ ที่ตาบอด หูหนวก หรือทั้งหูหนวกและตาบอด กระทำกันด้วยภาษาที่เหมาะสมและรูปแบบและวิธีการสื่อสารสำหรับแต่ละคน และด้วยสภาวะแวดล้อมที่ให้ประโยชน์สูงสุดทางวิชาการและพัฒนาการทางสังคม

4. เพื่อให้ความมั่นใจต่อความสำเร็จในสิทธินี้ รัฐจะมีมาตรการที่เหมาะสมในการจ้างครู รวมทั้งครูที่พิการ ผู้มีความสามารถทางภาษามือและ/หรืออักษรเบรล และฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญต่างๆ และบรรดาครูที่ทำงานในทุกระดับการศึกษา การฝึกอบรมนี้จะรวมทั้งการตระหนักถึงความพิการและใช้รูปแบบที่ใหญ่และปรับเปลี่ยนไป วิธีการและรูปแบบต่างๆ ทางการสื่อสาร วิธีการสอนต่างๆ และวัสดุเพื่อสนับสนุนบรรดาผู้ที่พิการต่างๆ

5. รัฐจะให้ความมั่นใจว่าผู้พิการต่างๆ สามารถเข้าถึงการศึกษาระดับสูง การฝึกอาชีพ การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่องไปตลอดชีวิต โดยไม่ถูกกีดกันและบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกับคนอื่นๆ เพื่อบรรลุสิ่งนี้

รัฐจะให้ความมั่นใจว่า ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมแก่คนพิการ
ต่างๆ ไว้ให้ด้วย

ข. กฎระเบียบซึ่งองค์การยูเนสโกรับรองด้านการศึกษา

1. อนุสัญญาต่อต้านการกีดกันทางการศึกษา (1960)

มาตรา 4 (โอกาสเท่าเทียมกัน)

รัฐในอนุสัญญานี้ดำเนินการเพิ่มมากขึ้นโดยสร้างนโยบายระดับ
ชาติ พัฒนาและนำไปใช้ ด้วยวิธีการต่างๆ อันเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่างๆ
และเพื่อการใช้ในชาติ พยายามส่งเสริมโอกาสอันเท่าเทียมกัน และการปฏิบัติ
ในด้านการศึกษาโดยเฉพาะ

1. จัดการศึกษาระดับประถมโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเป็น
ภาคบังคับ จัดการศึกษาระดับมัธยมรูปแบบต่างๆ ให้สะดวก และทุกคน
เข้าถึงได้ทั่วไป จัดการศึกษาระดับสูงให้ทุกคน เข้าถึงได้เท่าเทียมกันบนพื้นฐาน
ของขีดความสามารถส่วนตัว ให้แน่ใจว่าทุกคนจะทำตามข้อผูกมัดโดยมา
เข้าเรียนตามที่กฎหมายกำหนด

2. ให้เกิดความมั่นใจว่ามาตรฐานทางการศึกษานั้นเท่าเทียมกัน
ทั้งหมด ในบรรดาสถาบันการศึกษาทั้งหมดของรัฐที่อยู่ในระดับเดียวกัน และ
สภาพต่างๆ เกี่ยวกับคุณภาพทางการศึกษาที่จัดให้เท่าเทียมกันด้วย

3. ส่งเสริมและกระตุ้นด้วยวิธีการต่างๆ อันเหมาะสมต่อการ
ศึกษาของบุคคลต่างๆ ซึ่งไม่ได้รับการศึกษาระดับประถมเลย หรือเรียนระดับ
ประถมไม่จบหลักสูตร และการศึกษาต่อเนื่องของพวกเขาบนพื้นฐานของขีด
ความสามารถเฉพาะตน

4. จัดการฝึกอบรมสำหรับอาชีพครูโดยไม่มีกีดกัน

มาตรา 5 (จุดมุ่งหมายทางการศึกษา สิทธิของผู้ปกครองและ ชนส่วนน้อย)

1. รัฐที่ร่วมในอนุสัญญานี้ยอมรับว่า

- ก. การศึกษาจะมีทิศทางเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพมนุษย์
 อย่างเต็มที่ และเพื่อส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน
 และเสรีภาพขั้นพื้นฐานมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมความเข้าใจ
 การรับฟังความคิดเห็นและมิตรภาพท่ามกลางประชาชาติ
 กลุ่มทางศาสนาและเชื้อชาติต่างๆ และจะส่งเสริม
 กิจกรรมของสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ
- ข. เป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ความเคารพต่อเสรีภาพของผู้ปกครอง
 และผู้ปกครองตามกฎหมายเมื่อปฏิบัติได้ ชั้นแรกในการ
 เลือกลงสถาบันสำหรับลูกๆ ของพวกเขาที่ต่างไปจากสถาบัน
 ของรัฐ ซึ่งทำตามมาตรฐานทางการศึกษาขั้นต่ำที่รัฐ
 กำหนด หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสม และข้อสอง
 ให้ความมั่นใจถึงวิธีการที่สอดคล้องกับมาตรการต่างๆ ที่
 รัฐถือปฏิบัติตามที่มิกฎหมายเขียนไว้ การศึกษาด้าน
 ศาสนาและศีลธรรมของเด็กที่สอดคล้องกับความเชื่อถือ
 ของเด็กเอง และจะต้องไม่บังคับบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคล
 ใดๆ ให้เรียนด้านศาสนาที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อถือ
 ของพวกเขา
- ค. เป็นสิ่งสำคัญที่จะยอมรับสิทธิของสมาชิกของชนกลุ่มน้อย
 ในชาติ ในการดำเนินการด้านการศึกษาของตนเอง
 รวมทั้งการดูแลโรงเรียน และการใช้หรือการสอนภาษา
 ของตนเองตามนโยบายของแต่ละรัฐ อย่างไรก็ตามต้อง
 เป็นไปในเชิงที่

1. สิทธิข้อนี้ต้องไม่แสดงออกในรูปแบบที่กีดกันสมาชิกของชนกลุ่มน้อยนี้จากการเข้าใจวัฒนธรรมและภาษาของชุมชนทั้งหมด และจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีอคติต่อความเป็นชาติ
2. และมาตรฐานทางการศึกษาจะไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไปที่กำหนดไว้หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมและ
3. การเข้าเรียนในโรงเรียนเช่นนี้นั้นเป็นไปตามใจเลือก

2. ภาครัฐที่ร่วมในอนุสัญญานี้ดำเนินการเพื่อใช้มาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจถึงการนำหลักการต่างๆ ที่ประกาศไว้อย่างชัดเจนในย่อหน้าที่ 1 ของมาตรานี้ไปปฏิบัติ

2. ข้อแนะนำเกี่ยวกับสภาพภาพของบรรดาครู (1966)

1. ขอบข่าย

มาตรา 2

ข้อแนะนำนี้ใช้กับครูทุกคนทั้งในโรงเรียนของรัฐและเอกชน สูงขึ้นไปจนถึงการศึกษาระดับมัธยมทั้งหมด

2. จุดประสงค์และนโยบายทางการศึกษา

มาตรา 10 หลักการและจุดประสงค์

- ก) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะได้รับโอกาสต่างๆ ทางการศึกษาอย่างครบครันที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อเด็กๆ ที่ต้องการการบำบัดด้วยการศึกษาพิเศษ

- ข) สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดควรให้มืออย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ทุกคนได้สนุกสนานกับสิทธิทางการศึกษา โดยไม่มีการกีดกันในด้านเพศ เชื้อชาติ สีผิว ศาสนา แนวคิดทางการเมือง เชื้อสายทางสังคมและเชื้อชาติ ดั้งเดิม หรือสภาพทางเศรษฐกิจ
- ค) เนื่องจากการศึกษาเป็นบริการที่มีความสำคัญด้านพื้นฐาน ต่อความสนใจของสาธารณชนทั่วไป จึงควรยอมรับว่าเป็นความรับผิดชอบของรัฐ
- ง) ในด้านจุดประสงค์ของการศึกษา ไม่มีรัฐใดควรพึงพอใจ เพียงแค่จำนวน แต่ควรแสวงหาการปรับปรุงคุณภาพด้วย
- จ) เนื่องจากความสำเร็จของเป้าหมายและจุดประสงค์ต่างๆ ทางการศึกษานั้นส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเงินที่จัดสรรไว้ให้ ดังนั้น ทุกประเทศจึงควรจัดให้อยู่ในลำดับความสำคัญ ต้นๆ ที่จะกันเงินในงบประมาณแห่งชาติในส่วนสุดท้าย พอเพียงจากรายได้ของรัฐเพื่อพัฒนาการศึกษา

3. การเตรียมด้านอาชีพ

มาตรา 18.2

ควรมีขั้นตอนต่างๆ เพื่อบรรลุถึงการยอมรับในระดับสากลใน ด้านวุฒิบัตรทางการสอนที่ให้สถานภาพด้านอาชีพโดยมีมาตรฐานตามระดับ สากล

4. การศึกษาต่อของบรรดาครู

มาตรา 31

บรรดาเจ้าหน้าที่และครูควรยอมรับถึงความสำคัญของการศึกษา ในขณะที่กำลังทำงานอยู่ ซึ่งมีรูปแบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีระบบในด้าน คุณภาพและเนื้อหาของการศึกษาและของเทคนิคทางการสอน

5. สิทธิและความรับผิดชอบต่างๆ ของบรรดาครู

มาตรา 61

อาชีพการสอนควรมีเสรีภาพทางวิชาการในการทำหน้าที่ในสายอาชีพของตน

3. ข้อแนะนำในด้านการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจ การร่วมมือและสันติภาพในระดับสากล และการให้การศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน (1974)

1. หลักการชี้แนะต่างๆ

มาตรา 3

แผนการศึกษาควรบรรจุไว้ด้วยเป้าหมายและจุดมุ่งหมายต่างๆ ที่มีเขียนไว้ในปฏิญญาของสหประชาชาติ ธรรมนูญของยูเนสโกและปฏิญญาสากลด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะมาตรา 26 ย่อหน้า 2 หัวข้อสุดท้ายที่เขียนไว้ ซึ่งกล่าวว่า “การจัดการศึกษาจะต้องมีทิศทางเพื่อพัฒนาการอันครบครันของบุคลิกภาพมนุษย์ และเพื่อสร้างความเข้มแข็งในด้านความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีมิตรภาพท่ามกลางชาติต่างๆ เชื้อชาติ กลุ่มศาสนา และจะส่งเสริมกิจการต่างๆ ของสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

มาตรา 4

จุดประสงค์เหล่านี้ควรถือว่าเป็นหลักชี้แนะต่างๆ อันสำคัญของนโยบายทางการศึกษา

- ก) เข้าใจและให้ความเคารพมนุษย์ทุกคน วัฒนธรรม ความศิวิลิซึ่ ค่านิยมและหนทางชีวิตของพวกเขารวมทั้งวัฒนธรรมชนเผ่าของชาติและวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ
- ข) ตระหนักถึงการขึ้นต่อกันทั่วโลกที่เพิ่มมากขึ้นระหว่างผู้คนและชาติต่างๆ
- ค) ตระหนักถึงไม่เพียงแต่สิทธิต่างๆ เท่านั้น แต่ถึงหน้าที่ต่างๆ ที่เป็นข้อผูกมัดของแต่ละบุคคล กลุ่มสังคมและบรรดาประชาชาติต่อกันและกัน

มาตรา 5

ผสมผสานการเรียนรู้ การฝึกอบรม ข้อมูลและกิจกรรมเข้าด้วยกัน การศึกษาควรเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมทางเขาวนั้ปัญหาและอารมณ์ของแต่ละคน ควรพัฒนาสำนึกของความรับผิดชอบทางสังคมและการเป็นหนึ่งเดียวกันกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่างๆ และควรนำไปสู่การถือปฏิบัติในหลักการต่างๆ ทางความเท่าเทียมกันในพฤติกรรมประจำวัน ควรช่วยเหลือให้พัฒนาคุณภาพ ทักษะคิดและขีดความสามารถต่างๆ ที่ช่วยให้แต่ละบุคคลมีความเข้าใจเชิงวิเคราะห์ต่อปัญหาต่างๆ ในระดับชาติและระดับสากล ให้เข้าใจและอธิบายความจริง ความคิดเห็นและข้อคิดต่างๆ ทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับและมีส่วนในการให้ข้อคิดต่างๆ อย่างเสรี ถือปฏิบัติกฎเกณฑ์เบื้องต้นของขั้นตอนของการปรึกษาหารือกัน และตัดสินใจค่านิยมและการตัดสินใจต่างๆ บนพื้นฐานของการวิเคราะห์เชิงเหตุผลต่อความจริงและองค์ประกอบต่างๆ ที่เหมาะสม

2. นโยบาย การวางแผนและการบริหารระดับชาติ

มาตรา 7

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควรตั้งและใช้นโยบายแห่งชาติซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความมีประสิทธิภาพทางการศึกษาในทุกรูปแบบ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในด้านความเข้าใจและการร่วมมือกันระดับสากล เพื่ออ้าวงไว้และพัฒนาสันติภาพที่ยุติธรรม เพื่อทำให้เกิดความยุติธรรมทางสังคม เพื่อการเคารพต่อการนำสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ และเพื่อขจัดอคติ แนวคิดผิดๆ ความไม่เท่าเทียมกันและรูปแบบต่างๆ ของความอยุติธรรมซึ่งกีดกันการบรรลุถึงเป้าหมายต่างๆ

มาตรา 13

รัฐที่เป็นสมาชิกควรส่งเสริมการฝึกฝนหน้าที่พลเมือง และการมีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาในชีวิตด้านวัฒนธรรมของชุมชนและในกิจกรรมสาธารณะ ในทุกขั้นตอนของการศึกษา

3. การเรียนรู้ การฝึกอบรมและกิจกรรมเฉพาะด้านต่างๆ

มาตรา 18

การจัดการศึกษาควรมีทิศทางทั้งเพื่อขจัดเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งทำให้ปัญหาหลักๆ ที่ส่งผลต่อความอยู่รอดและความสมบูรณ์พูนสุขของมนุษย์ เป็นไปอย่างถาวรและยิ่งยั่งลงไป นั่นคือ ความไม่เท่าเทียมกัน ความอยุติธรรม และความสัมพันธ์ระดับนานาชาติต่างๆ ที่มีพื้นฐานอยู่บนการใช้กำลังทางทหาร โดยมุ่งไปสู่มาตรการต่างๆ ของการร่วมมือระดับสากลซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาได้ดีกว่า การจัดการศึกษาในแนวนี้จำเป็นต้องเป็นในแบบหลากหลายสาขาวิชาจะเกี่ยวเนื่องกับปัญหาต่างๆ เช่น

- ก) กิจกรรมที่ให้ความมั่นใจต่อการปฏิบัติและถือปฏิบัติสิทธิมนุษยชน รวมทั้งของบรรดาผู้อพยพ ลัทธิเชื้อชาตินิยม และการกำจัดมันออกไป การต่อสู้กับการกีดกันในทุกรูปแบบ
- ข) การดิ้นรนเพื่อต่อต้านการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

มาตรา 21

รัฐสมาชิกควรพยายามให้แน่ใจว่า กิจกรรมด้านการให้การศึกษาระดับสากลได้รับความสนใจและจัดสรรทรัพยากรให้เป็นพิเศษเมื่อดำเนินการในสภาพการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับปัญหาทางสังคมต่างๆ ในด้านความสัมพันธ์ทั้งหลายที่ละเอียดอ่อนหรือกำลังประทุอยู่ เช่น ในที่ซึ่งมีความไม่เท่าเทียมกันทางโอกาสทางการศึกษาอย่างเห็นได้ชัด

4. กิจกรรมในส่วนต่างๆ ของการจัดการศึกษา

มาตรา 22

ควรเพิ่มความพยายามเพื่อพัฒนาและกระตุ้นมิติด้านสากลและวัฒนธรรมต่างๆ ในทุกขั้นตอนและในทุกรูปแบบของการศึกษา

4. ข้อแนะนำด้านการพัฒนาการศึกษาผู้ใหญ่ (1976)

1. จุดประสงค์และยุทธศาสตร์

มาตรา 4

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควร

- ก) ยอมรับการศึกษาผู้ใหญ่ว่า เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นและเฉพาะต่อระบบการศึกษาของรัฐ และเป็นองค์ประกอบถาวรในนโยบายด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจของรัฐ ดังนั้น รัฐควรส่งเสริมการสร้างโครงสร้างต่างๆ การ

ตระเตรียมโครงการต่างๆ และนำไปปฏิบัติ และการนำวิธีการด้านการศึกษาต่างๆ ไปใช้โดยตรงตามความต้องการและความมุ่งหวังของผู้ใหญ่ทุกประเภท โดยไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นฐานของเพศ เชื้อชาติ สภาพทางภูมิศาสตร์ดั้งเดิม อายุ สถานภาพทางสังคม แนวคิด ความเชื่อหรือมาตรฐานทางการศึกษาเดิม

- ข) ขจัดการกีดกันสตรีออกไปจากการศึกษาผู้ใหญ่ ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจถึงความเท่าเทียมของการเข้ารับการศึกษและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกิจการด้านการศึกษาผู้ใหญ่ทั้งหมด รวมทั้งบรรดาผู้จัดการฝึกอบรมเพื่อวุฒิบัตรต่างๆ ซึ่งนำไปสู่กิจกรรมต่างๆ หรือความรับผิดชอบทั้งปวง ซึ่งจนถึงขณะนี้สงวนไว้สำหรับผู้ชายเท่านั้น
- ค) มีมาตรการต่างๆ ที่มุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการศึกษาผู้ใหญ่และโครงการพัฒนาชุมชนต่างๆ โดยสมาชิกของกลุ่มที่ด้อยสิทธิที่สุด ไม่ว่าจะในชนบทหรือในเขตเมือง อยู่ประจำที่หรือโยกย้ายไปเรื่อยๆ และโดยเฉพาะผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เยาวชนที่ไม่สามารถได้รับการศึกษาทั่วไปตามมาตรฐานหรือวุฒิบัตร คนงานอพยพและผู้อพยพ คนงานที่ตกราง สมาชิกชนเผ่ากลุ่มน้อย บรรดาผู้พิการทางกายหรือสมอง บรรดาผู้มีประสบการณ์ปรับตนเข้าสังคมลำบากและบรรดาผู้ติดคุก ในบริบทเหล่านี้รัฐที่เป็นสมาชิกควรร่วมมือกันแสวงหายุทธศาสตร์ทางการศึกษาที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันเท่าเทียมในบรรดากลุ่มสังคมต่างๆ

มาตรา 5

สถานที่สำหรับจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละระบบการศึกษา ควรได้รับการตีความหมายเพื่อให้บรรลุถึง

- ก) การดำเนินการให้เกิดความถูกต้องในด้านการไม่เท่าเทียม หลักๆ การเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมเบื้องต้น โดยเฉพาะความไม่เท่าเทียมบนพื้นฐานของอายุ เพศ ตำแหน่งทางสังคมหรือสังคมหรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ดั้งเดิม

มาตรา 6

ควรพิจารณาถึงความต้องการด้านองค์ประกอบของการศึกษา ผู้ใหญ่ รวมทั้งความสามารถในการอ่านเขียน ขณะที่ร่างกรอบและดำเนินการ ในโครงการพัฒนาใดๆ

2. ความเท่าเทียมทางด้านการมีส่วนร่วม

มาตรา 13

การมีส่วนร่วมในการศึกษาผู้ใหญ่ไม่ควรมีการจำกัดบนพื้นฐานของเพศ เชื้อชาติ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ดั้งเดิม วัฒนธรรม อายุ สถานภาพทางสังคม ประสบการณ์ ความเชื่อถือและมาตรฐานทางการศึกษาเดิม

5. อนุสัญญาเกี่ยวกับการศึกษาสายอาชีพและเทคโนโลยี (1989)

มาตรา 1

รัฐที่เข้าร่วมในอนุสัญญาเห็นพ้องต้องกันว่า

- (ค) อนุสัญญานี้จะได้รับการนำไปปรับใช้โดยสอดคล้องกับ

การปกป้องทางรัฐธรรมนูญและกฎหมายของบรรดารัฐที่เข้าร่วมในสัญญา

มาตรา 2

1. รัฐที่ร่วมในสัญญาเห็นด้วยกับการเขียนนโยบายต่างๆ ขึ้นมา การกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ และการนำไปปฏิบัติ โดยสอดคล้องกับความจำเป็นและทรัพยากร โครงการและหลักสูตรด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพต่างๆ ของรัฐที่ออกแบบมาเพื่อเยาวชนและผู้ใหญ่ ภายในกรอบของระบบการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พวกเขาสามารถได้ความรู้และเทคนิคที่สำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเพื่อความพอใจส่วนตัวและความพึงพอใจทางวัฒนธรรมของแต่ละคนในสังคมด้วย

2. กรอบทั่วไปในการพัฒนาการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพ จะได้รับการกำหนดในแต่ละรัฐคู่สัญญาด้วยการออกกฎหมายหรือด้วยมาตรการอื่น

3. รัฐคู่สัญญารับประกันว่า ไม่มีผู้ใดที่จบตามระดับการศึกษาที่กำหนดไว้เพื่อการรับเข้าเรียนในการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพจะถูกกีดกันเนื่องจากเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ชาติพันธุ์หรือสังคมดั้งเดิม แนวคิดด้านการเมืองหรือด้านอื่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ กำเนิดหรือพื้นฐานใดๆ ก็ตาม รัฐคู่สัญญาจะดำเนินการเพื่อสิทธิในการเข้าเรียนด้านเทคนิคและสายอาชีพที่เท่าเทียมกัน และมีความเท่าเทียมทางโอกาสที่จะได้รับการศึกษาไปจนจบกระบวนการการศึกษา

4. รัฐคู่สัญญาจะใส่ใจต่อความจำเป็นพิเศษของผู้พิการและกลุ่มที่ด้อยความสามารถอื่นๆ และมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้กลุ่มเหล่านี้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพ

มาตรา 3

การศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพควรได้รับการออกแบบเพื่อดำเนินไปในกรอบของโครงสร้างเปิดและยืดหยุ่นได้ในบริบทของการศึกษาตลอดชีวิตและสอนในด้าน

- ก) บทนำสู่เทคโนโลยีและโลกของงานสำหรับเยาวชนทั้งหมดในบริบทของการศึกษาทั่วไป
- ข) การศึกษา การแนะแนวอาชีพ ข้อมูล และการแนะแนวด้านความถนัด
- ค) พัฒนารูปแบบการศึกษาเพื่อแสวงหาและพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อทักษะทางอาชีพ
- ง) พื้นฐานทางการศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนอาชีพ พัฒนาด้านวุฒิบัตรทางการศึกษา และการทำให้ความรู้ ทักษะและความเข้าใจเป็นปัจจุบัน

6. ข้อแนะนำในด้านสถานภาพของบุคลากรครู ในการศึกษาขั้นสูง (1997)

1. จุดประสงค์และนโยบายต่างๆ ทางการศึกษา

มาตรา 10

ทุกขั้นตอนในการวางแผนอันเหมาะสมระดับชาติโดยทั่วไป และโดยเฉพาะการวางแผนการศึกษาขั้นสูง รัฐสมาชิกควรมีมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่า

- ข) การศึกษาขั้นสูงเอื้อต่อความสำเร็จของเป้าหมายต่างๆ ในด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเพื่อพัฒนารูปแบบและระดับการศึกษาอื่นๆ

2. สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ของสถาบัน

มาตรา 22

จากการที่ต้องลงทุนด้านการเงินในจำนวนสูง สถาบันการศึกษาในระดับสูงควรพยายามเปิดเผยถึงการบริหารของตนเพื่อที่จะตอบข้อซักถามได้ สถาบันเหล่านี้จะต้องตอบคำถามในด้าน

- ก) การให้ความมั่นใจถึงคุณภาพการศึกษาที่สูงกับแต่ละคนที่จบออกไปมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยขึ้นอยู่กับข้อจำกัดทางทรัพยากรต่างๆ ที่มี
- ข) การอุทิศตนต่อการจัดหาโอกาสต่างๆ ด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันและทรัพยากรต่างๆ ที่มี
- ค) การให้ความมั่นใจว่าบรรดานักศึกษาได้รับการปฏิบัติอย่างดีและยุติธรรม และไม่มีการกีดกัน
- ง) นโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติที่เท่าเทียมต่อสตรีและชนกลุ่มน้อยต่างๆ และกำจัดการกีดกันแก่งทางเพศและเชื้อชาติออกไป
- จ) ให้ความช่วยเหลือด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง ในขณะเดียวกันพยายามป้องกันการใช้ความรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิเหล่านั้น หรือเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ ที่ตรงข้ามกับจรรยาบรรณทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

3. สิทธิและเสรีภาพของบุคคลากรที่ทำการสอนในการศึกษา ระดับสูง

มาตรา 25

การเข้าถึงอาชีพเชิงวิชาการทางการศึกษาระดับสูงควรมีพื้นฐานเพียงอย่างเดียวคือ มีวุฒิต่างๆ ทางวิชาการอันเหมาะสม ซึ่ดความสามารถและประสบการณ์ และมีความเท่าเทียมกันสำหรับสมาชิกทั้งหมดในสังคมโดยไม่มีกีดกันใดๆ

มาตรา 27

บุคลากรผู้สอนการศึกษาระดับสูงมีสิทธิในการรักษาเสรีภาพทางวิชาการ นั่นคือสิทธิที่ปราศจากการบีบคั้นจากการกำหนดโดยลัทธิ มีสิทธิในเสรีภาพทางการสอนและการปรึกษากัน

มาตรา 28

บุคลากรที่สอนในการศึกษาระดับสูงมีสิทธิในการสอนโดยปราศจากการแทรกแซงใดๆ ขึ้นอยู่กับหลักการทางวิชาชีพต่างๆ รวมทั้งความรับผิดชอบในวิชาชีพและความเคร่งครัดเชิงเชาวน์ปัญญาในด้านมาตรฐานและวิธีการสอนต่างๆ

4. หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ของบุคลากรที่ทำการสอน ในการศึกษาระดับสูง

มาตรา 33

บุคลากรที่สอนในการศึกษาระดับสูงควรยอมรับว่า การใช้สิทธินั้นติดตามมาด้วยหน้าที่พิเศษและความรับผิดชอบต่างๆ ด้วย รวมทั้งข้อผูกมัดให้เคารพต่อเสรีภาพทางวิชาการของสมาชิกอื่นๆ ของชุมชนวิชาการด้วย และต้องมั่นใจว่ามีการปรึกษาหารือกันอย่างยุติธรรมในด้านความคิดเห็น

ที่ต่างกัน เสรีภาพทางวิชาการหมายถึงหน้าที่ในการใช้เสรีภาพนั้นด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับข้อผูกมัดของนักวิชาการที่จะมีพื้นฐานของการค้นคว้าอยู่บนการแสวงหาอย่างซื่อสัตย์ต่อความจริง การสอน การค้นคว้าและทุนการศึกษาควรได้รับการปฏิบัติอย่างสอดคล้องที่สุดต่อจรรยาบรรณและมาตรฐานทางวิชาชีพ และควรสนองตอบต่อปัญหาพร้อมสมัยต่างๆ ที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ตามที่ควร รวมทั้งการรักษามรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของโลกด้วย

5. การนำไปใช้และปฏิบัติ

มาตรา 74

รัฐสมาชิกและสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่างๆ ควรมีขั้นตอนที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อนำสิ่งต่างๆ ที่กำหนดไว้ข้างบนนี้ไปใช้เพื่อประสิทธิผลในดินแดนของตนของหลักการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำนี้

7. การทบทวนข้อแนะนำในด้านการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพ (2001)

1. ขอบข่าย

มาตรา 1

ข้อแนะนำนี้ครอบคลุมการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพโดยธรรมชาติทุกรูปแบบและทุกด้าน ซึ่งดำเนินการไม่ว่าในสถาบันการศึกษาต่างๆ หรือภายใต้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ องค์กรเอกชนหรือโดยรูปแบบอื่นๆ ในการจัดการศึกษา ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกทั้งหมดของชุมชนสามารถเข้าถึงหนทางต่างๆ ของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพที่เกี่ยวกับกระบวนการศึกษา

มาตรา 5

จากที่มีพัฒนาการมากมายทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม-เศรษฐกิจ ไม่ว่าจะกำลังเกิดขึ้นหรือคาดการณ์ได้ก็ตามซึ่งเป็นลักษณะของยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะโลกาภิวัตน์และการปฏิวัติทางด้านเทคโนโลยีข้อมูลสื่อสาร การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพควรเป็นด้านที่สำคัญของกระบวนการศึกษาในทุกประเทศและโดยเฉพาะควร

- ก) มีส่วนในการให้เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายต่างๆ ทางสังคมที่เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้นไป และมีพัฒนาการทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

มาตรา 7

การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพควรเริ่มจากพื้นฐานกว้างซึ่งจะอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในสาขาวิชาต่างๆ ในระบบการศึกษา และระหว่างโลกของโรงเรียนและโลกของการทำงาน ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการกำจัดการกีดกันทุกรูปแบบ และควรได้รับการวางแผนเพื่อให้มัน

- ก) เป็นส่วนหนึ่งของพื้นฐานการศึกษาทั่วไปของทุกคน ในรูปของบทบาทสู่เทคโนโลยี โลกของการทำงาน และค่านิยมและมาตรฐานต่างๆ ของมนุษย์เพื่อการเป็นประชากรที่รับผิดชอบ
- ข) เข้าถึงได้โดยผู้พิการและกลุ่มที่ด้อยโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ผู้อพยพ ผู้ลี้ภัย ชนกลุ่มน้อยต่างๆ (รวมทั้งชนเผ่า) ทหารปลดประจำการในสถานการณ์หลัง-ความขัดแย้งจบลง ผู้ด้อยโอกาสและเยาวชนที่ตกขอบสังคมในรูปแบบพิเศษที่ปรับให้เข้ากับความเป็น

ของพวกเขาเพื่อผสมผสานพวกเขาเข้าในสังคมได้
ง่ายขึ้นเข้า

3. นโยบาย การวางแผนและการบริหารจัดการ

มาตรา 9

ควรมีนโยบายในทิศทางของทั้งโครงสร้างและการปรับปรุง
คุณภาพของการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพตามที่กำหนดเงื่อนไขไว้ในมาตรา
2 ของอนุสัญญาด้านการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพ (1989)

ก) แม้ว่ารัฐบาลมีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อการศึกษา
เทคนิคและสายอาชีพ ในตลาดเศรษฐกิจสมัยใหม่
นั้น รูปแบบของนโยบายและการส่งต่อของการศึกษา
เทคนิคและสายอาชีพควรกระทำผ่านหุ้นส่วนใหม่ระหว่าง
รัฐบาล นายจ้าง ชมรมอาชีพ ภาคอุตสาหกรรม ลูกจ้าง
และตัวแทนต่างๆของพวกเขา ชุมชนท้องถิ่นและองค์กร
เอ็นจีโอต่างๆ

มาตรา 10

ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการวางแผนพัฒนาและขยาย
การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพโดย

ก) ให้ลำดับความสำคัญสูงต่อการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพ
ในวาระของแผนพัฒนาระดับชาติรวมทั้งในการวางแผน
เพื่อปฏิรูปการศึกษา

มาตรา 14

นโยบายควรมีทิศทางเพื่อให้ความมั่นใจต่อคุณภาพที่สูง เพื่อ
กันไม่ให้เกิดการกีดกันระหว่างระบบการศึกษาต่างๆ ในด้านนี้แล้วควรให้ความ

พยายามเป็นพิเศษเพื่อให้มั่นใจว่าการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพระดับชาติ พยายามมีมาตรฐานในระดับสากล

มาตรา 17

โครงสร้างในการบริหารจัดการควรจัดให้มีการประเมินผล การตรวจสอบและการให้บริการที่ได้รับการรับรองเพื่อให้ความมั่นใจต่อการนำ งานค้นคว้าใหม่ๆ ที่ค้นพบ และการรักษามาตรฐานต่างๆ ไปปรับใช้อย่าง รวดเร็ว

- ก) โครงการการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพทั้งหมด รวมทั้ง ที่ดำเนินการโดยองค์กรเอกชน ควรได้รับการรับรองโดย เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ค. เครื่องมือทางการศึกษาอื่นๆ ระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้อง

1. World Declaration on Education for All, Jomtien, Thailand, 1999
2. The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education, World Conference on Special Needs Education: Access and Quality, Salamanca, Spain, 1994
3. World Declaration on Higher Education for the Twenty First Century: Vision and Action, World Conference on Higher Education, 1998
4. Dakar Framework for Action, World Education Forum, Dakar, Senegal, 2000
5. Declaration of Amsterdam on the Right to and the Rights in Education, World Conference on the Right to and the Rights in Education, Amsterdam, The Netherlands, 2004

6. Jakarta Declaration, The International Conference on the Right to Basic Education as a Fundamental Human Right and the Legal Framework for its Finance, Jakarta, Indonesia, 2005

ถอดความโดยภรดาสุรเดช วิสุทธิวรรณ

6 กุมภาพันธ์ 2554

บรรณานุกรม

- Bauvineau, Louis. History of the Brothers of St. Gabriel. Rome: Fratelli de San Gabriele, 1994.
- The Memory of St. Gabriel. Rome: Fratelli di San Gabriele, 2000.
- The Educational Tradition of the Brothers of St. Gabriel. Nantes: Freres de St. Gabriel, 2004.
- Brothers of St. Gabriel. Rule of Life, Constitutions and General Statutes. Rome: Fratelli di San Gabriele, 1986.
- CBCI Commission for Education and Culture. All India Catholic Education Policy. New Delhi: CBCI, 2007.
- Delors, Jacques. Learning: The Treasure Within, Report to UNESCO of the International Commission for Education for the Twenty-First Century. Paris: UNESCO Publishing, 1996.
- Dupuis, Jaques, ed. The Christian Faith in the Doctrinal Documents of the Catholic Church. Bangalore: Theological Publications in India, 2001.
- Flannery, Austin, ed. Vatican Council II, The Conciliar and Post Conciliar Documents. Mumbai: St. Paul's, 2001.
- Vatican Council II, More Post Conciliar Documents. Mumbai: St. Paul's, 2003.
- Freire, Paulo. The Politics of Education. London: Macmillan, 1986.
- Gaffney, Patrick and Payne, J. Richard. Jesus Living in Mary, Handbook of the Spirituality of St. Louis Marie de Montfort. New York: Montfort Publications, 1994.

- Montfort Publications. God Alone, The Collected Writing of St. Louis Marie de Montfort. New York, Montfort Publications, 1987.
- Papasogli, Benedetta. Montfort, A Prophet for our times. Roma: Edizioni Montfortane, 1991.
- Pontifical Council for Justice and Peace. Compendium of the Social Doctrine of the Church. Mumbai: Pauline Publications, 2005.
- Sacred Congregation for Catholic Education. The Religious Dimension of Catholic School, Guidelines for Reflection and Renewal, Rome: SCCE. 1988.
- The Catholic School on the Threshold of the Third Millennium. Rome: SCCE. 1997.
- Consecrated Persons and Their Mission in Schools. Rome: SCCE. 2002.
- Tawi, Sobhi and Harley, Alexandra, eds. Education, Conflict and Social Cohesion, Geneva: UNESCO International Bureau of Education, 2004.
- WECD. Our Common Future. Oxford: Oxford University Press, 1987.
- Wheeker, Keith A. and Bijur, Anne Perraca, eds. Education for a Sustainable Future: A Paradigm of Hope for the 21st Century. New York: Kluwer Academic/Plenum Publishers, 2000.

Websites

Office of the UN High Commissioner for HR (OHCHR): <http://www.ohcher.org>

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO): <http://www.unesco.org>

United Nations Children's Fund (UNICEF): <http://www.unicef.org>;

UN Department of Public Information (DPI): <http://www.un.org/cyberschools>

United Nations Development Program (UNDP): <http://www.undp.org>

International Labor Organization (ILO): <http://www.ilo.org>

United Nations Environment Program: <http://www.unep.org>

Office of the UN High Commissioner for Refugees: <http://www.unhcer.ch>

World Health Organization: <http://www.who.int>

